

Dát životu smysl, to znamená dát mu jiný rozměr. Nejen horizontální, ale také, a především, vertikální. Člověk může být spokojený, ba i šťastný, když má výhled k něčemu, co ho přesahuje, a když, veden touto perspektivou, dokáže i vpravdě přesáhnout sám sebe. Hledáme-li něco, co by nám mohlo objasnit smysl biblických slov o *věčném životě*, pak je to hlavně právě tohleto. K věčnému životu jdeme tehdy, jsme-li schopni překročit, přesáhnout vlastní plochost a dvojrozměrnost.

Renesanční lidé měli úžasnou schopnost jít do hloubky věcí. Šlo jim o opravdové poznání. Stavělo je to velice vysoko mimo jiné proto, že je toto poznání osvobozovalo od pýchy. Člověk XXI. století je pyšný na svou kvantitu, je pyšný sám na sebe. Člověka renesančního charakterizuje do značné míry to, co napsal Jan Werich v pohádce „Král měl tři syny,“: „Když jsem byl mlád... musel jsem spěchat se podívat, co bylo za lesem, co bylo za horou, která byla za lesem, co za mořem, které bylo za horou, co za pouští, která byla za mořem. Dnes už vím, co leží za všemi moři, za horami a lesy. A je mi smutno z vědění.“

Tam, kde člověk ztratí pokoru, začne hned shánět kvádry na novou babylonskou věž. Chce, opět slovy Jana Wericha, „hýbat sluncem a měsícem, atom rozbit a mléčnou dráhu podojit“.

Nechci ani v nejmenším brojit proti internetu a jiným cestám k informacím. Chci jen upozornit, že zde hrozí nebezpečí záměny služebníka za pána. Měli bychom si vždy a za všech okolností uhlídat, abychom všechny vymoženosti, které máme k dispozici, dokázali využít k prospěchu a ne k zotročování. Aby nám šlo víc o poznání než o pouhé hromadění informací. Aby se slovo „informace“ pro nás nestalo dalším jménem božím.

V tom nám pomáhá Bůh.

Ukázka z pořadu Miroslava Kubíčka Rýmování o životě

Rada TWR-CZ

Na podzimním zasedání Rady jsme se dověděli o rezignaci br. Bohuslava Smutného – člověka s TWR nerozlučně spjatého – na členství v Radě. Vedení TWR-CZ mu poděkovalo malou pozorností a dopisem, jehož znění zveřejňujeme.

Milý bratře,

dne 13. 10. 2004 vzala Rada TWR-CZ na vědomí Vaše rozhodnutí rezignovat na členství. Na jedné straně chápeme Vaše současné možnosti dané věkem a zdravotním stavem, na straně druhé si uvědomujeme, že k týmu TWR patříte za každé situace. Ještě než my, další pokračovatelé práce TWR pro československé a později české posluchače jsme vůbec něco o rádiu tušili, Vy jste už dávno statečně sloužil mnoha posluchačům.

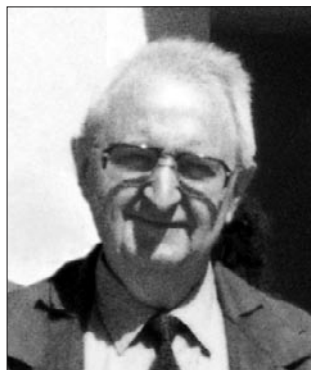
Vaše vzpomínky a Váš osobní zájem o tuto práci nás (dnes a věřím, že ještě dlouho) budou motivovat.

Přijměte velké poděkování všech členů současné Rady TWR-CZ, stejně jako poděkování pracovního týmu redakce za splnění Vašeho poslání a svěřeného úkolu.

To plné a dokonalé poděkování přijmeme všichni až od našeho Pána a jsme přesvědčeni, že Jeho slova k Vám budou: „Dobře, služebníče dobrý a věrný, vejdi v radost Pána svého.“

Jsmo rádi, že můžeme sloužit v oblasti, jejíž kořeny jsou poznamenány Vaší prací.

Bůh Vám žehnej a proživejte už nyní plnost Jeho pokoje, radosti, a to ve zdraví a ochraně našeho Pána.

Br. Smutný zároveň navrhl za sebe nového člena Rady, br. kazatele Asszonyi, se kterým se poprvé setkáme na našem jarním zasedání. Moc za všechno děkujeme!

V únoru se sešlo Předsednictvo rady TWR-CZ, na kterém oznámil svoji rezignaci na funkci předsedy Rady, br. Emanuel Opravil. Volba nového předsedy proběhne v letošním roce.

Současné složení Rady TWR-CZ:

Kateřina Hodecová, Emanuel Opravil, Oto Zabystřan, Josef Hurta, Aleš Bartošek, Karel Říman, Karel Řežábek, Emil Kroczek, Petr Raus, Otakar Vožeh, Jan Viktorin, Pavel Křivohlavý, John Overmyer.

Lenka Malinová

k nám do redakce dochází pravidelně 2x týdně už víc než rok. Není jí moc vidět a slyšet, zato práce jí přímo kvete pod rukama. Podstatnou měrou pomáhala při doplňování údajů v našem hudebním archivu, zkusila si živě vysílání a od ledna tohoto roku se pravidelně autorsky a moderátorsky podílí na přípravě pořadů Siesta, vysílaných na satelitu, které si můžete poslechnout také ze záznamu na www.twr.cz.

Vytrvalé spolupracovníky potřebujeme jako sůl a přitom je jich jako šafránu. A tak vám Lenku dnes s velkou vděčností představujeme, lépe řečeno, představuje se sama:

Vyrůstala jsem ve zcela ateistické rodině. Můj tatínek byl vysokým funkcionářem KSČ. Do svých asi sedmnácti let jsem si žila svůj život zcela „normálně“, jako většina mých vrstevníků. Byla jsem docela spokojená, v rodině jsme se měli rádi, nic nám nescházelo. Nikdy jsem nepřemýšlela, že by něco mohlo být jinak.

Měla jsem svá holčičí přání a své „nejlepší“ kamarádky. Tak běžel čas, až jsem přišla na gymnázium. Byla jsem vždy povahy družné a odjakživa jsem si velmi cenila přátelství. Proto jsem vždy nesla velmi těžce, když se mnou některá z mých kamarádek přestala kamarádit, aby mě vyměnila za někoho jiného. Říkala jsem si, že přece musí existovat právě přátelství na život a na smrt. Po tom jsem moc toužila. Ale v životě to tak chodí. Přicházejí zklamání.

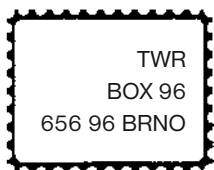
Když jsem byla ve třetím ročníku, pozvala mě jedna moje spolužačka na návštěvu do jedné rodiny. Nevěděla jsem, kam jdu. Neřekla mi, že mě pozvala do církve. Bála se totiž, že bych pozvání odmítla. Nikdy nezapomenu na ten den, kdy jsem čekala v mrazu na smluveném místě. Domluvily jsme se nějak špatně a já čekala hodinu. Byla jsem pěkně naštvaná, ale vydržela jsem to. Když jsme přišli na tu „návštěvu“, byla jsem doslova ohromená. Ocitla jsem se v jiném světě. Skupina mladých lidí strojila vánoční stromeček. Bylo na nich vidět, že jsou spolu rádi. Přivítali mě s úsměvem. Nechápala jsem, proč mě rádi vidí, když mě vůbec neznají. Pocítila jsem tam něco zvláštního, co dosud nikdy. Byla to láska. Potom následoval program v horní místnosti domu. Nechápala jsem nic. Pomalu mi začalo docházet, kam jsem se dostala. Byli to křesťané. Nikdy předtím jsem takové lidi nepotkala. Hodně se tam zpívalo a to se mi líbilo. Zpívala jsem ráda a pořád. O čem se mluvilo, nevím. Víím jen, že mi jeden mladík začal číst z Bible oddíl z epištoly Římanům. Stálo tam, že všichni lidé zhřešili a odplata za hřích je smrt. Potom mi ještě přečetl, že mě Bůh tak miloval, že poslal na smrt svého jediného syna, abych já mohla žít a nemusela zemřít. Nevím proč, ale vše jsem odkývala. Dnes víím, že to byl Boží zásah do mého života.

Začala jsem poznávat Bibli, věci, o kterých jsem ani netušila, že existují. Uvnitř jsem cítila, že to je to, co mi chybělo. Začala jsem navštěvovat setkání mládeže a později jsem svůj život vydala Pánu Ježíši Kristu. Už je to třicet let a nikdy jsem toho nelitovala. Bylo to mé nejlepší rozhodnutí.

Od té doby uplynulo mnoho let. Dostala jsem se do Brna, kde jsem vystudovala češtinu na filozofické fakultě. V Brně studoval také můj nynější manžel, a tak se nám toto krásné město stalo domovem. Narodili se nám tři synové, a já jsem zůstala doma a věnovala se jim. Musím říct, a je to k Boží chvále, že jsme nikdy neměli nedostatek. Bůh se o naši rodinu vždy dobře staral. Až když děti odrostly, začala jsem přemýšlet o možnosti nějakého zaměstnání. Pořád jsem ale vše zvažovala s ohledem na rodinu, kde je mé místo v první řadě.

Před dvaceti lety se mi v srdci zabydlela touha pracovat v rádiu. Poslední dva roky vedl Bůh moje kroky tak, že jsem nakonec začala docházet pomáhat do TWR. Byla jsem ochotna pomoci, kde je potřeba. V současné době píšu z Boží milosti pořady a moderuji. Víím, že je za tím dobrý Hospodin. Můj nejstarší syn prohlásil, že nevěřil, že někdy budu něco dělat na počítači, a přesto dělám!

Jsem Bohu vděčná za vše, čím mě i mou rodinu až doposud provedl. Chci Mu sloužit a předávat dál to, čím mě obdaroval. Mou touhou je, aby se co nejvíc lidí dozvědělo dobrou zprávou, že je miluje někdo tak veliký a dobrý, jako je Bůh. Už nehledám pravé přátelství. Už jsem našla.

Drazí v Kristu, nemohu nereagovat na váš duchovně hodnotný a silný nedělní noční pořad Doteky od bratra Stanleyho, zaměřený na jasné a nevyhýbavé předestření faktu nutnosti pokání v našem křesťanském denním životě. Chci vám za něj upřímně poděkovat a zároveň požádat o zaslání nahrávky této relace. Předem vám za tuto laskavost mockrát děkuji a zároveň vyprošuji od nebeského Otce stálou pomoc Ducha svatého pro vaši práci.

Peter, Bratislava

Celodenní vysílání do finíše

Kdo v posledních 5 letech alespoň trochu sleduje vývoj práce Trans World Radia v naší zemi, ví, že krátce po dovršení 10. výročí založení TWR-CZ jsme přijali velkou výzvu: vysílat nepřetržitě. Také není žádným tajemstvím, že naše představy o době zahájení a o našich možnostech byly poněkud naivní. Přesto jsme vděční našemu Pánu za čas, který nám dal k dispozici pro přípravu na poměrně velký úkol.

Dříve, než prozradím, jak se záležitosti kolem celodenního vysílání vyvíjí, pokusím se vzpomínout a srovnat moje (naše) úvahy a plány se skutečností:

Přemýšlet o celodenním vysílání jsme začali na jaře roku 2001.

Chtěli jsme motivovat slovenské kolegy v TWR-Slovakia, abychom do tohoto úkolu šli společně. To se podařilo a na přípravách spolupracujeme.

Tehdy jsme si mysleli, že zahájíme zkušební provoz v roce 2002. Věděli jsme, že budeme potřebovat nové prostory pro techniku a zázemí celodenního vysílání. Náš podnájemník, sponzor a místopředseda Rady v jedné osobě Jan Viktorin s Boží pomocí během 2 let postavil novou budovu pro svoji firmu a v roce 2003 uvolnil pronajaté podkrovní v naší budově. (Tímto okamžikem se provoz TWR-CZ zdrazil o více než 10 000,- Kč měsíčně, což bylo nájemné, o které jsme přišli.) Uvažovali jsme o zadání stavebních úprav potřebných pro satelitní vysílání odborné firmě. Nakonec nám materiál na přestavbu jedna stavební firma darovala a celou přestavbu jsme provedli svépomocí. Máme hotovou a odzkoušenou režijně-odbavovací místnost, hlasatelnu pro 3 osoby, minikancelář a odpočívárnu pro obsluhu vysílání a redakční místnost pro 2 redaktory odpovědné

se neloučíme úplně. Vyprošujeme Blance Boží požehnání do dalšího života a služby a děkujeme Bohu i jí za její působení v našem týmu. ✝ 8. listopadu odjelo celkem sedm lidí z redakce na rozhlasový seminář do slovenského Sence, který pro evropské partnery TWR pořádá

za obsah vysílání. Trvalo to sice o něco déle, ale ušetřili jsme asi 70 % všech nákladů na rekonstrukci. To je lepší výsledek, než jsme doufali.

V roce 2001 jsme měli spočítáno, že rozšíření našeho provozu na celý den bude znamenat přibližně ztrojnásobení našeho finančního rozpočtu.

Velké naděje jsme vkládali do možností zahraničních přátel, slibně vyhlížejících možností podpory naší práce ze zahraničí. Z velkých nadějí nezbylo téměř nic. Oslovili jsme několik společností, u nichž jsme předpokládali zájem o rozvoj a podporu rozhlasové misie v České republice. Odezva byla většinou negativní nebo nebyla téměř žádná.

Jaké bylo ale naše překvapení, když jedna sesterská společnost (HCJB v USA) zprostředkovala příspěvek, který pokryl téměř všechny náklady na vybavení a zapojení odbavovacího pracoviště! Jaké bylo naše překvapení, když nás někdy v roce 2002 oslovil mladý manželský pár pracující v zahraničí a od té doby nám tito manželé každý měsíc posílají jako dar svůj příjem z pronájmu jejich domku v Praze! Jaké bylo naše překvapení, když jsme obdrželi zvláštní první cenu v „projektu podpory potřebným zemím“ mezi všemi, zhruba čtyřiceti národními partnery TWR v Evropě a Asii, který stačí téměř na roční pronájem satelitního kanálu! Od tohoto projektu jsme absolutně nic nečekali, protože Česká republika je v zahraničí vnímána jako soběstačná země a evropské vedení TWR od letošního roku přispívá už jen částkou na přípravu dvou sponzorovaných pořadů. Tomuto projektu jsme tedy věnovali všeho všudy asi 15 minut času na sepsání. První cena byla šokem. Jaké bylo naše překvapení, když přijel ředitel nadace Racek, zajímal se o naši práci, následně nás podpořil a s další podporou můžeme ještě počítat! Na všechna překvapení si teď nevzpomenu, ale dost na tom, když vidím, jak se v oblasti finančního zajištění celodenního vysílání zcela evidentně miji naše představy s Božím plánem a Jeho možnostmi. Také jsme si mysleli, že když zveřejníme plán celodenního vysílání, bude nárůst finanční podpory viditelný ve větším plošném rozsahu u našich stávajících posluchačů. To se zatím nestalo. A když už mluvíme o penězích, tak ještě něco: V roce 2001 jsme uvažovali o hromadném nákupu satelitních kompletů pro posluchače s cílem získat alespoň 30% slevu. Dnes už víme, že zprostředkovat prodej a nákup těchto kompletů v uvažovaném počtu asi 1000 ks je úplná utopie. To se určitě nepovede, ale na druhou stranu tehdy cena takového kompletu začínala na částce 15 000,- Kč a stoupala až k násobku ceny. Dnes cena začíná na necelých 3 000,- Kč. Čas „způsobil“ slevu ne 30 %, ale 80 %! (A ve spolupráci s Proglasem se pokusíme nabízet možnost nákupu ještě s nějakou menší slevou – např. 10 %.) Necháme se překvapit, jak nakonec dopadnou ceny za přenos signálu z města do města, do kosmu a zpět. Bůh není ničím omezený, to skutečně můžeme pozorovat např. i v případě ceny za provoz internetového rádia. V roce 2001 bychom museli platit částku minimálně 30 000,- za měsíc, začátkem letošního roku nás bez našeho přičinění oslovila společnost zajišťující celodenní internetové vysílání a nabídla cenu kolem 6 000,- Kč měsíčně, včetně autorských poplatků.

Když jsme v roce 2001 přemýšleli o organizaci práce, a tak trochu modelovali, jak skloubit živé vysílání ve druhém patře s přípravou pořadů v patře prvním, nic rozumného nás nenapadlo. Např. archiv předtčených příspěvků i archiv hudebních CD je umístěn v přízemí, ale měl by být po ruce moderátorům celodenního vysílání. Přestěhovat vše do 2. patra by sice šlo, ale kdyby tam neustále chodili pro něco redaktorů a technici z přízemí, dost by to rušilo. No, a takových organizačních problémů byla (a je) celá řada. Mezitím ale naši technici vymysleli systém, kdy je archiv hudby a mluveného slova sice stále umístěn v přízemí, ale téměř nikdo do něho nechodí. Všechny písničky, hudbu i mluvené slovo umístili naši technici do větší bedny, které říkájí Áron (máme takové bedny dvě a ta druhá se jmenuje Mojžíš). Do Árona není vidět, pořád jen trošku vrčí a když kdokoliv potřebuje nějakou písničku nebo něčí kázání nebo znělku – prostě cokoliv z archivu, napíše od svého stolu Áronovi krátký dopis (stačí pár písmen a zkratek) a požadovaný zvuk slyšíte u sebe na pracovišti nebo ho zrovna vložíte do michaného pořadu... prostě vyřešeno ohromně.

S Boží pomocí jsme také mohli motivovat a proškolit několik desítek nových spolupracovníků. Nepovedlo se načasování. Tehdy jsme ještě nemohli všechny ochotné lidi prakticky využít, a tak z mnohých jich skutečně spolupracuje jen pár. Ale možná, že právě nastává čas k zúročení toho všeho.

Tento článek se jmenuje **Celodenní vysílání do finišu**. Konečně tedy poslední vývoj tohoto záměru:

Na první pracovní poradě vedení TWR-CZ v tomto roce jsme konstatovali, že Pán Bůh nám velice požehnal v oblastech příprav, které nás motivují k rozšíření našeho vysílání na celodenní. Ale stále není vyřízena legislativa, tedy licence. Uvědomili jsme si, že vysílat po internetu můžeme i bez licence a ve vzduchu už visela otázka: „Proč tedy ne?“ Čtyři roky znamenají znatelný posun i v oblasti internetu (ale o tom píšeme v jiném článku) a řekli jsme si: „Ano – zkusíme to.“ Zkusíme to i tehdy, kdyby licence o satelit nebyla v té době ještě vyřízena a i kdyby vyřízena byla – nic nebrání tomu, aby internetové vysílání šlo souběžně se satelitním. (Informovali jsme o svém záměru kolegy v TWR-Slovakia a jak jsme četli v jejich první letošní Anténě, přemýšlejí stejně jako my.)

Ale satelitní vysílání se také pohnulo, a to rozhodujícím způsobem. 25. ledna 2005, po zpracování všech administrativních záležitostí, jsme společně s TWR-Slovakia podali žádost o licenci na Radu pre vysielanie a retransmisii (v Bratislavě). Žádost má 39 stran a od té doby probíhá licenční řízení. Na přelomu února a března jsme na žádost Rady doplňovali další informace a v době psaní tohoto článku čekáme na pozvání k ústnímu jednání a v brzké době i rozhodnutí Rady v naší záležitosti.

Od konce ledna je tedy pro nás situace „vic než vážná“. Na velkých poradách všech pracovníků TWR-CZ diskutujeme a modelujeme všechny související problémy. Přípravujeme organizační model práce. V současné době máme 10 pracovníků a v nejbližších týdnech považujeme za nutné přijmout nejméně 2 redakční pracovníky, jednoho technika a jednoho moderátora s týmem až 8 externích moderátorů. Zároveň přemýšlíme, jak přeorganizujeme práci současných zaměstnanců, protože naše zapojení do celodenního vysílání bude představovat nemalé změny v systému a často i obsahu práce.

A kdy bude den D a jak se bude celodenní rádio jmenovat? Máme vnitřní datum a známe společný československý název – ale to bychom velmi rádi zveřejnili až v podzimním vydání Antény, kdy si také společně připomeneme 15 let od založení české i slovenské redakce.

Všechno to, o čem tady píšeme, je motivováno jediným: šířit biblické evangelium, povzbuzovat věřící a sloužit Pánu s cílem, aby

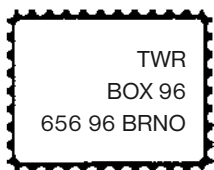

22. prosince 2004 pracoval naposled v našem vysílacím centru Tomáš Malina – historicky poslední absolvent civilní služby v TWR-CZ.

Ochotní dobrovolníci jsou vítanou pomocí v práci TWR-CZ. Expert přes programování, Pavel Lauko, nám začal pomáhat s adaptací programů pro potřeby celodenního vysílání.

Jeho jedinečná, nedocenitelná životní oběť na golgotském kříži byla „zhodnocována“ na dalších a dalších lidech, kteří potřebují záchranu v Kristu.

Milý Pavle Vopalecký, bratře v Kristu, děkuji za pravidelné „školení“ pořadem Světem Bible. Je to moc zajímavý pořad. V pátek jste citoval Bibli a mluvil o tom, že zaslíbená země se dříve jmenovala Kanaan. Vy jste ovšem používal ještě jiný název, který jsem v Písmu nikde nenašel. Nebylo by možné a jednodušší používat jen názvy, které sám Bůh používá? Proč ještě používat název Palestina, který vymysleli nepřátelé vyvoleného národa?

Gottfried, Wiesbaden

Živé vysílání po internetu

V souvislosti s připravovaným celodenním vysíláním TWR jsme se kromě satelitního rádia zmiňovali také o vysílání přes internet. Pro někoho je poslech rádií přes internet již možná všední realitou, jiný neví, jak si pojmy „rádio – internet – vysílání“ dát dohromady. Můžete se i podívat (vždyť na internetu již záznamy pořadů pravidelně zveřejňujeme), **o co nového tedy jde?** Tyto a podobné otázky se pokusíme stručně vysvětlit v následujícím textu.

Když slyšíme slovo internet (představující celosvětovou počítačovou síť), nejrychleji se nám asi vybaví pojmy jako e-mail, tedy posílání elektronických zpráv nebo prohlížení internetových (webových) stránek. To jsou pro běžného uživatele skutečně nejčastěji a nejvíce používané „služby“ internetu. S tím, jak rostou možnosti komunikační technologie, zejména pak rychlost spojení, se rozšiřuje i spektrum činností, které je možno přes internet provozovat. Takže již nějakou dobu je poměrně běžné, že se přes internet neposílá pouze text nebo obrázky, případně nestahují počítačové programy, ale přenáší se také zvuk, telefonní hovory a dokonce i obraz. Zatímco posledního jmenovanému oboru se TWR-CZ nevěnuje a zatím ani věnovat nehodlá, možnost přenosu zvuku – tedy v podstatě obdoba rozhlasového vysílání – je pro naši činnost velice zajímavá. Předpokladem pro praktické využívání těchto „vymožeností“ je dostupnost tzv. vysokorychlostního připojení. Přes pomalé telefonické připojení k internetu je poslech internetového vysílání sice možný, ale poměrně nákladný a v první řadě velmi nepraktický a nekvalitní. S vysokorychlostním (někdy také nazývaným širokopásmovým nebo broadband) připojením to v našich zeměpisných končinách nebylo moc slavné, ale v poslední době se už – naštěstí pro naši věc – situace znatelně lepší. Do kategorie vysokorychlostního připojení spadá například připojení přes rozvody kabelové televize, rychlé připojení přes telefonní vedení (ADSL), různé druhy bezdrátových připojení a další. Výhodou v tomto směru mají obyvatelé sídlišť a větších aglomerací, kde je pro operátory snadné a výhodné vybudovat síť pro mnoho uživatelů na malém prostoru.

Mnohé snad napadnou otázky „Proč se vlastně vysíláním přes internet zabývat? Proč zase něco nového?“ Vysílání přes internet je pro rozhlasovou stanici ve srovnání s jinými způsoby vysílání nesrovnatelně levnější. To pochopitelně potenciálního posluchače vůbec nebude zajímat v okamžiku, kdy by si pro toto „levné vysílání“ měl pořídit počítač a platit za připojení k internetu. Na druhou stranu si ovšem musíme uvědomit, že počítač je už dnes ve většině domácností a podstatná část z nich využívá i internetových služeb, nemluvě o všudypřítomných počítačích a internetu na pracovištích. Pro mladou generaci je každodenní používání počítače stejnou samozřejmostí jako lednička nebo elektrické osvětlení. Další nespornou výhodou internetového vysílání (společně s vysíláním satelitním) je jeho dosah. Běžnou rozhlasovou stanici sice chytíte na úplně obyčejné levné rádio, můžete ji poslouchat v autě nebo kdekoli jinde, ale pouze v okruhu několika desítek kilometrů od vysílače. Pro pokrytí celé republiky je potřeba sítí až desítek takových

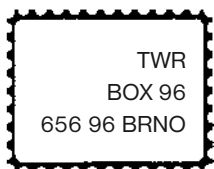
vysílačů, přičemž na každý z nich je potřeba získat licenci a i provoz jediného z nich je nesrovnatelně nákladnější než vysílání po internetu. Krátkovlnné a středovlnné vysílání, které TWR využívá a ještě využívat bude, sice území republiky teoreticky pokryje, ale mnozí máte zkušenosti a víte, že někdy je na těchto pásmech signál silně rušen, jindy nejde naladit vůbec, nemluvě o trpělivosti, která je k jeho „lovení“ potřeba. Naproti tomu satelitní vysílání pokryje kvalitním signálem celou republiku i značnou část Evropy a ještě větší dosah má síť internetu rozprostřená po celém světě.

V době, kdy jsme začínali s úvahami o celodenním vysílání přes satelit, byl poslech rozhlasového vysílání přes internet pro většinu lidí v naší zemi nedostupnou utopií, kterou by snad využilo pár nadšených šťastlivců. Během prodloužené doby příprav pro celodenní vysílání se však situace ohledně internetu v naší zemi natolik změnila, že s ním počítáme jako s rovnocennou alternativou nebo doplňkem vysílání satelitního.

Pro mnoho lidí – potenciálních posluchačů – může být poslech rádia přes internet výhodnější než poslech satelitu (pro někoho samozřejmě naopak). Podobně jako satelitu lze i internetu využít k distribuci signálu třeba na místní FM vysílače, do společných anténních rozvodů apod., *uvažujeme dokonce i o finančně zajímavé možnosti, že by satelitní uplink (místo, odkud se signál posílá ze země na satelit) v Bratislavě přijímal signál z našeho brněnského studia právě prostřednictvím internetového vysílání.*

O tom, že přenos zvuku přes internet je pro posluchače TWR zajímavý, už nyní svědčí naprosto průkazně prudké zvýšení zájmu o naše webové stránky. Především poté, co jsme na nich začali dávat k dispozici všechny naše odvysílané pořady. Nabízíme je k poslechu a ke stažení – samozřejmě ve zvukové podobě. Denní návštěvnost webových stránek za poslední rok vzrostla více než 2x, objem stažených dat (na kterém mají největší podíl právě zvukové záznamy) se dokonce navýšil více než pětinašobně. Tim se dostáváme k otázce, položené v úvodu, jaký je tedy rozdíl mezi tím, co už nyní nabízíme, a tím, co připravujeme.

To, co nabízíme nyní, jsou záznamy již odvysílaných pořadů k poslechu nebo ke stažení (downloadu) na posluchačův počítač k dalšímu použití – poslechu. Toto mnohým umožňuje poslechnout pořad který např. z časových důvodů nemohl být vyslechnut v době jeho vysílání. Ale stále se jedná pouze o záznamy rozhlasového vysílání a posluchač již nemůže do pořadu telefonicky vstupovat, ptát se, reagovat. Pokud bychom zůstali pouze u tohoto způsobu, rádio by bylo ochuzeno o jednu ze svých základních dimenzí, kterou je kontakt s posluchačem. A právě proto, že chceme, aby vysílání TWR bylo také kontaktní, živé, připravujeme již 4 roky avizované živé celodenní vysílání. Stejně tak, jako se proud rozhlasového vysílání šíří z běžných vysílačů, případně ze satelitu, může plynout i po pavučině internetové sítě. V počítači do přehrávacího programu zadáte nebo „naklikáte“ příslušnou adresu, a z reproduktorů se začne ozývat to, co se právě odehrává ve vysílacím studiu. Do vysílání tak mohou „internetovi“ posluchači vstupovat stejně tak jako ti, co rádio poslouchají přes běžný přijímač nebo satelit.

Čest Pánu, sourozenci! Posílám pozdrav a přání Boží milosti a Jeho hojného pozhnání. Se zájmem sleduji nový směr vývoje vašeho vysílání na ČRo Plzeň, zaměřujete se na nejrůznější jevy a součásti každodenního života. Poslouchal jsem pořady o štěstí, přátelství, dnes ráno o odpovědnosti a vedení a řekl bych, že jde o pokus přenést přeteoretizované Boží slovo do praktické roviny, běžně známé a pochopitelné každému. Ovšem pozor, nebrojím proti teorii, např. ta v podání Karla Řežábka a Petra Vadury zůstává stále jedním

z předmětů mého zájmu, ale tato změna dost zpečetila vaše vysílání a změna je přece život. Takže díky moc.

Milan, Habartov

rok pomáhat s hudebním archívem a dalšími kancelářskými pracemi, se rozhodla vzít na svá bedra dvakrát až třikrát měsíčně pořad Siesta, který je zaměřený na rodinu. Lenka chce oslovit především ženy, které se rozhodly zůstat s dětmi doma – její zamyšlení můžete poslouchat už

Do vašeho mobilu

Ty malé zvonící a všelijak bzučící telefony v kabelkách a kapsách oděvů mají mimo své výhodné mobility ještě jednu výhodu. Pomocí těchto přístrojů můžete komunikovat, aniž byste se vzájemně viděli, slyšeli a nemusíte přitom ani otevřít ústa. Stačí jen mačkat palcem písmenka a poslat krátkou textovou zprávu.

Všem vám, kteří esemeskujete, nabízíme další číslo do paměti vašeho mobilu.

Jako jméno zadejte

TWR-SMS

a jako číslo uložte

608 566 773.

Po nalezení tohoto čísla v paměti telefonu vám display připomene, že vytáčení čísla je úplně zbytečné, protože zde, na naší straně bezdrátového spojení, nikdo telefon nezvedne, max. vám to ještě za váš peníz připomene hlas automatu. Zato když napíšete SMS zprávu a odešlete na toto číslo, objeví se ihned v našem centrálním počítači a dostane ho každý přímo na svůj pracovní stůl. Využívejte i tento způsob komunikace, ale nezapomeňte, že pokud chcete takto objednat například záznam pořadu nebo čekáte naši odpověď v jiném tvaru než zase SMS, pak napište i **vaše jméno, případně adresu**. A pokud nechcete zůstat v anonymitě, uveďte své jméno vždy.

Přejeme hezké esemeskování.

Od roku 1996 spolupracujeme s Českým rozhlasem Plzeň a v tomto regionu (především od Prahy po Tachov) jsme měli a máme mnoho vynikajících spolupracovníků. Tentokrát chceme čtenářům Antény přiblížit naši službu v této oblasti, protože všichni, kteří bydlí od Prahy na východ, plzeňské vysílání poslouchat nemohou.

Než se ozve znělka pořadu „Na křesťanské vlně Plzeň“

Vypadá to jednoduše: Jeden člověk si sedne za mikrofon, druhý za mixpult a může se vysílat. Skutečnost je daleko složitější – například takto vypadá příprava ranního magazínu, vysílaného pravidelně každé sobotní ráno po zprávách v 7:00 hod.:

Dlouholetý spolupracovník z Plzně, Karel Řežábek, často natáčí v hudebním studiu. Před prázdninami by rád dokončil hudební projekt se skupinou Filia.

Jeden sobotní pořad Na křesťanské vlně Plzeň se připravuje několik měsíců. Nejprve náš spolupracovník Petr Vaďura navrhne redakci v Brně i kolegům moderátorům Jitce Rusové a Milovi Čechovi témata na příští pololetí. Po jejich schválení jede Petr do Brna, kde vyhledává k jednotlivým tématům z archivu předtvočené příspěvky. Poté dojedná s redaktorkou Kateřinou Hodecovou (intimně nazývanou „matkou představenou“, neboť ona za plzeňské vysílání odpovídá), co je třeba ještě k jednotlivým pořadům dotočit. Následně si jednotliví moderátoři

od ledna v pravidelném čase Siesty nebo na internetu. ✚ Lednem se náš tým zase rozšířil – recepce teď vládne Elen Kožinová, usměvavá maminka dvou dětí. Stará se o všechny možné hlášenky a anonce, pomáhá s prací v hudebním i příspěvkovém archivu a stále jí přidáváme

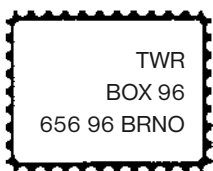

rozeberou témata a rozdělí se termíny vysílání. Redakce TWR pak pošle všechny vybrané předtočené příspěvky Petru Vaďurovi do Tachova. Ten je upravuje pro potřeby vysílání na veřejnoprávním rozhlasu a asi tři týdny před vysíláním odešle příslušnému moderátorovi. Moderátor si je poslechne a případně vyžádá další úpravy. Pak pozve hosta, sestaví scénář pořadu, vybere písně a v sobotu ráno sedí nejpozději v 6:45 v hlasatelně Českého rozhlasu Plzeň, aby mohl říci zhruba v 7:04: „Dobré ráno, milí posluchači, posloucháte sobotní Křesťanskou vlnu z Plzně...“

Někdy se ale vše zamotá.

V polovině února měla vysílat Jitka Rusová pořad na téma „Vztahy“. Vše proběhlo tak, jak je popsáno výše. Jitka vše promýšlela do posledního detailu. Domluvila si dokonce natočení zvláštního příspěvku od Jany Frantíkové z Prahy. Ve středu před vysíláním se ale Jitka přestala cítit dobře a v pátek už skoro nemluvila. Chřipka se prostě ani moderátorům nevyhýbá. Zoufale volala Petrovi, zda by to za ni nevzal a Petr tedy začal v pátek odpoledne připravovat pořad. O půlnoci bylo vše hotové, příspěvky sestříhané, hudba vybraná, moderace napsaná. Odpoledně se ještě povedlo poprvé poslat zvukový příspěvek e-mailem z Brna do Tachova. A v sobotu v sedm ráno zněla z vysílačů Českého rozhlasu Plzeň znělka Křesťanské vlny jako obvykle...

P.S.: Na tento pořad přišlo nejvíce kladných posluchačských ohlasů... ☺

Chtěla bych opět reagovat na Váš sobotní pořad Na křesťanské vlně Plzně, jehož tématem byl půst. Bylo to skvělé – včetně Vašeho hosta (byl jím biskup skryté církve Jan Konzal – pozn. redakce)! Jen houšť takových pořadů, které jsou srozumitelné (dle mého soudu) každému smrtelníkovi! Mohli byste mi ten pořad poslat na kazetě nebo CD? Posílám malý obnos (z důvodu se toho bohužel moc nepořídí). Vaše práce je stejně k nezaplacení.

I. M., Příbram

Hosté plzeňských Křesťanských vln

Sehnat hosta, který by přišel do rozhlasu v sobotu v 6:30 ráno, není snadné. Moderátoři tento problém řeší různě. Jitka Rusová jezdí do Plzně z Prahy sama a hosty obvolává telefonicky. Míla Čech zase vozí hosty z Karlových Varů svým autem. Petr Vaďura to kombinuje. Když není zbylí, rozhovor s hostem předtočí a pak ho do pořadu vmíchá, aby posluchač měl dojem, že host sedí právě teď ve studiu. Tento způsob umožňuje rozhovor zkrátit a vybrat z něj pouze to zajímavé. Rizikem je malá autentičnost.

Nejvzdálenějším hostem byl asi hokejista Tomáš Kapusta, kterému Petr telefonoval z vysílání přímo do Ameriky na Floridu. Hostem nejbližším je kazatel ECM Zdeněk Eberle, který bydlí asi pět minut od rozhlasu. Zajímaví jsou ti hosté, kteří s sebou vozí do rádia malé děti. Petr Vaďura měl už takové hosty několikrát. Vysílání probíhá tak, že si Petr povídá nejprve s jedním z manželů, zatímco druhý hlídá robátko. V dalším vstupu se manželé prostrídají. Někdy hlídá dítě pomocník, stalo se už také, že miminko spalo, takže mohlo být dokonce v hlasatelně.

Pouze jednou se stalo, že host moderátorovi nepřišel. Bylo to při nedělním vysílání. Host se pak omlouval, že ho ani nenapadlo, že by těch půl sedmé mělo být ráno. Kuriózní situaci zažil Míla Čech, který měl domluvený telefonát s manželkou kazatele ECM v Mikulově. Plzeňské pořady se na Moravě samozřejmě nechytí, ale tato důvtipná dáma poslouchala přes internet. Milovi se nedařilo dovolat, a když už pouštěl třetí píseň, už to paní Pavlína nevydržela a do vysílání zavolala sama. ☺

práce. ✚ Chcete spolupracovat? V lednu jsme rozjeli nový projekt, pracovně nazvaný „Projekt Přísliví aneb Kdo se bojí, nesmí do lesa“. Máte-li chuť zkusit napsat krátký fejeton, mrkněte na naše webové stránky, tam jsou všechny podrobnosti. A nebojte se, opravdu to není tak složité.

Sváťa Karásek hostem Jitky Rusové

„Ulovit“ zajímavého hosta je tížadostí všech moderátorů. V plzeňském vysílání TWR suverénně vede Jitka Rusová. 5. února se jí po téměř půlročním zkoušení povedlo dostat do studia Sváťa Karáska, faráře, poslance Parlamentu a známého písničkáře. Sváťa vyprávěl o svém životě, o víře, písniích i svém poslancování. Řeč byla také o hradu Houska, na kterém Karásek několik let pracoval jako kastelán v dobách, kdy mu komunističtí mocipáni vzali státní souhlas. Na Housce prý straší a Sváťa Jitce vyprávěl o tom, jak o tom byl dokonce v televizi pořad:

„Na hradě byl přes noc nějaký reportér a viděl muže v klobouku a stín. V televizi byla potom diskuse, kde jsem byl já, dva psychologové a ještě jeden satanista. Ti psychologové říkali: ‚Ano, něco na tom je, budou tam asi doopravdy nějaké přízraky...‘ a my s ‚bratrem“ © satanistou jsme byli zásadně proti a říkali jsme, že v žádném případě. My jsme si tam hráli pět let s dětmi a tam rozhodně nic není... Já jsem říkal: ‚Dábel je spíš někde, kde je masa lidí, třeba na prvomájovém průvodu nebo na stadiónech, kde je vřava. Co by dělal někde na zámku Houska, kde nikdo není, kam nikdo nechodí? To by se úplně flákal. Dábel vyhledává rozvášněné davy.‘ A satanista se mnou souhlasil a říkal: ‚Správně to říkáte.‘ A psychologové tomu nerozuměli...“

Tak to je Sváťa Karásek... ©

Pro koho vysíláme v sobotu ráno z Plzně?

To je nejdůležitější otázka pro tvůrce každého rozhlasového pořadu, neboť i adresát dila určuje jeho podobu. Naše vysílání na frekvencích Českého rozhlasu Plzeň má několik daností: musí splňovat kritéria „veřejnoprávnosti“ (což je termin pro zákonem zřízený rozhlas), dále je specifické tím, že se jedná o vysílání prodokované křesťany, a je postavené před skutečnost, že se realizuje v oblasti převážně ateistické.

Při hledání podoby ranních Křesťanských vln (vysílaných v sobotu od 7:00 do 8:00 hodin) jsme vycházeli z kontextu, do kterého je náš pořad zasazen: před námi je Ranní proud, za námi Hobby magazin. Oba pořady střídají hudbu s krátkými slovními vstupy. Navíc jsme museli mít na zřeteli specifickou dobu: v sobotu v 7 ráno lidé vstávají, snídají, od rozhlasu odbíhají a často neposlouchají příliš soustředěně. S vědomím toho všeho jsme se rozhodli, že naše ranní pořady nebudou prvoplánově určeny křesťanům, ale lidem bez konkrétně definované víry. Naším cílovým posluchačem tedy není ani křesťan, ani ateista, ale člověk nevyhraněný, který si rád poslechne i duchovní úvahu a dokáže o ní i přemýšlet. A vzhledem k vysílacímu času je tímto posluchačem člověk střední či starší generace, neboť většina mladých v sobotu ráno spí.

Na základě uvedených skutečností se nám jako nejvhodnější forma jeví magazin, který bych připodobnil k „obrázkovému časopisu“ ve zvukové podobě. Ten musí být samozřejmě pestrý a zajímavý. Nesmí obsahovat dlouhé plochy mluveného slova, musí v něm být řada písní, a to nejen křesťanských, a hlavně českých. Součástí pořadu jsou předtočené biblické úvahy, fejetony i krátká pojednání o biblických pravdách. V magazínu může být anketa, soutěž a samozřejmě rozhovor s hostem. Autor musí mít na paměti, že posluchač ne vždy poslouchá celý pořad, a přesto by měl z poslechu mít užitek.

Moderátorka našich pořadů v Plzni, Jitka Rusová (vpravo), pozvala do svého vysílání zpěvačku Jiřinu Markovovou (1999).

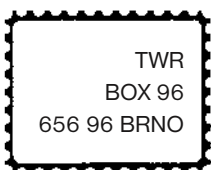
✚ V polovině ledna nastoupila do našeho týmu Jiřina Markovová, která se před pár měsíci přistěhovala do Brna. Jiřinku možná znáte z mnoha písní, které složila ke chvále našeho Boha. Zpěvem slouží stále a mimo to přijala možnost pracovat u nás jako redaktorka se zaměřením

Velmi důležité je zvolit téma magazínu. Témata vybíráme podle několika klíčů. Předně sledujeme, co se děje v naší společnosti. A tak mluvíme o korupci, o křesťanství v Evropě, o médiích nebo o domácím násilí. Velmi žádaná jsou témata ze života. Posluchače zajímají pořady o výchově dětí, o partnerství, o samotě nebo o bolesti. Samozřejmě zařazujeme i témata související s vírou – o Bibli, o spáse, o naději či o jiném předmětu týkajícím se duchovní oblasti. Nevyhýbáme se ani tématům z oblasti etiky, umění, životního stylu nebo přírody. V létě nás inspiruje voda a slunce, v zimě sniž nebo vesmír.

Pro tvůrce sobotních „ranních vln“ jsou velmi důležité ohlasy posluchačů. Často dostáváme náměty na další vysílání. Posluchači reagují na to, co slyšeli, soutěží, ale také nám svěřují svá trápení a čekají od nás pochopení a dobré slovo. Jsme si vědomi toho, že se někdy stáváme jejich důvěrnými přáteli. Vcházíme do jejich ložnic, koupelen a kuchyní, snídáme s nimi a provázíme je jejich ránem. Chceme být přáteli nevtíravými, nenápadnými, nechceme ani poučovat, ani moralizovat. Nechceme ani nikoho obracet na víru, ale chceme ukázat Pána Ježíše Krista jako zachránce hříšníků. I proto se musíme s našimi posluchači sdílet, být s nimi a rozdávat jim z bohatství, které i my máme jako dar od Boha. Jsme rádi, když lidé nad našimi pořady přemýšlejí. Bojme se nudy, nátlaku, zjednodušování a lži.

O ranní Křesťanské vlny si lidé často také píší. Rádi pošleme záznam pořadu s přáním, aby jej slyšelo co nejvíce dalších posluchačů.

Důležitá je pro toto vysílání naše spolupráce s křesťany. Mohou nejen naše pořady propagovat, poslouchat se svými přáteli, ale mohou se také podílet na tvorbě těchto pořadů. Jedná se nám ale o to, aby se křesťané za toto vysílání modlili a aby také finančně podporovali přípravu těchto pořadů. Náklady na jedno vysílání jsou vysoké. Je třeba cestovat a natáčet, pořizovat nové hudební nosiče, kupovat kazety pro posluchače, platit poštovné a telefony. Samozřejmě je třeba myslet i na provoz TWR jako takového, platy zaměstnanců a symbolické honoráře externistům. Bez příspěvků dárců by ani vysílání TWR na vlnách Českého rozhlasu Plzeň nebylo možné, každý dar je také povzbuzením do další práce.

*Milý pane Vađuro,
srdečně zdravím
a chci poděkovat
za vše, co pro nás
posluchače děláte.
Každé sobotní
ráno, když mode-
rujete pořad na*

*ČRo Plzeň, cítím požehnání a vím, že
Vás vede Duch sv. a také se modlím,
aby to mohli prožívat všichni, kteří Vás
slyší. Děkuji také za hezké české písně.*

Jaroslava, Karlovy Vary

*Největší břímě zodpovědnosti za vysílání
v západočeském regionu leží na bedrech Petra
Vađury. Na snímku s rodinou (manželka Eva,
dětí od nejmenšího Kryštof, Matouš, Dorotka,
Šimon)*

na hudbu. Doufáme, že až se zapracuje, tak pomůže také s nehudebními pořady. ✚ Naše hudební studio je opět v provozu – nedávno v něm dotočil Karel Řežábek se svou skupinou nové album písniček známých autorů s názvem „Ještě se svítí aneb písně, které jsme si přáli

Pořad Na křesťanské vlně Plzně

Můžete slyšet na frekvencích ČRo Plzeň pravidelně každou sobotu také ve 21 hod. Jsou to v drtivé většině živě vysílané diskusní pořady s hosty, někteří jsou pravidelní, jiní se objeví za mikrofonem jen jednou. V pozici moderátorů se střídají Petr Vaďura, Mirka Homolková, Karel Řežábek, hudební pořady mají „na triku“ Jitka Rusová a Petr Wagner, pořady často s etickým podtónem připravuje Petr Plaňanský. Právě posledně jmenovaný moderátor nemá nouzi o adrenalinové zážitky – ten poslední, kdy vyzvedával ředitele humanitární společnosti ADRA v Praze na letišti po návratu z jedné z mnoha cest, nám v mailu popsal takto:

Ahoj Katko,

chci Ti popsat svoje poslední vysílání. V sobotu jsem jel pro Honzu Bártu rovnou na Ruzyni. Jako plynaře (majitele auta s plynovým pohonem) mě vyhnali až na samou střechu parkoviště, o kterou přistávající letadla téměř škrtají svými vysunutými kolečky. Bylo tam 30 cm sněhu, a tak jsem si říkal, jak asi vyjedu, ale byly tam vyjeté koleje.

Letadlo mělo zpoždění 20 minut. Tak to už jsem začínal chytat nerva. Nakonec jsem se Jana dočkal a tak jsme vyrazili k vozu. Naložil jsem jeho bagáž (to bylo 19.00) a vjel jsem do koleje vedoucí k výjezdu. Jaké bylo mé zděšení, když kolej deset metrů před nájezdem k sjižďící rampě končila v závěji sněhu! Couvat se nedalo, dopředu to nešlo.

Tak jsem vylezl v kvádru, kravatě a lakovkách (ani jsem se od dopoledne nestačil převléknout, protože jsem byl dopoledne s dětmi na koncertě a hned po obědě jsem odučil naši komunitu domácích školáků dějepis – hezky v kravatě, jako pan profesor) a prohlížel závěj. Mám řetězy, mám zimní pneu, ale po Praze lopatu opravdu nevozím... (Chyba!)

Tak jsem vytáhl trojúhelník, který má docela širokou krabici a s její pomocí začal prohazovat koleje k výjezdu. Honza se přidal. Paradox – před 12 hodinami seděl ve třicetistupňovém vedru a teď se se mnou brodil sněhem na střeše parkoviště.

Pak se mu ozval ještě kolega, který se nabídl, že nám pomůže. Přijel na střechu za námi a oba dva mě pak vytlačili. Měl jsem toho docela dost: promrzlý, provlhlý, našťavaný, motor skoro uvařený...

U výjezdu z parkoviště jsme naložili ještě druhého kolegu mého hosta a oba jsme je v 19.40 vyhodili na Dejvické u metra. Pak už jsme hnali rovnou do Plzně (teda hnali – padal vlhký sníh a ten hned přimrzal, takže jsem musel jet dost opatrně).

Do rozhlasu jsme dorazili ve 20.45. Tak to šlo. Pořad jsme odvysílali – věnovali jsme se projektům ADRY a také Honzovým zážitkům v Asii, měli jsme hezké reakce do i po vysílání. Udělal jsem asi 199 chyb při moderování, zapomněl jsem závěrečné odhlášení, pustil jsem jen dvě písničky, navíc jsem neznal technika a občas jsem měl okno (jednou jsem si dokonce myslel, že se má Honza ptát mě, ale včas jsem se vzpamatoval). Ale prý to docela ušlo... ☺

Zpátky do Prahy jsem jel tak 60–80, rychleji to po namrzlé, neprohrnuté a neprosypané dálnici nešlo. Do postele jsem se skládal v jednu v noci. (A budu si teď léčit dalších 14 dní nervy, pak už musím být fit, protože znovu vysílám.)

Jen tak pro zajímavost: v pátek odpoledne byla Jitka (manželka) s Vlastou (dcera – pozn. red.) na pohotovosti – laryngitida (akutní zánět hrtanu, silná antibiotika).

A včera v 19.00 jsme totéž opakovali se Zbyškem (syn). Vylétla mu teplota, zvald, náběh stejný jako u Vlasty, ale našťástí jenom viróza zatím bez nějakých vážnějších průběhů (prostě se kojí, tak je odolnější).

Dnes mám do tisku poslat jednu a z tisku přijmout druhou knihu a dokončit katalog. Tak jsem si odsokčil ti napsat dopis, protože si připadám unavený, starý asi tak jako 157letá želva

složit sami“. Natáčení poněkud komplikovala chřipka, se kterou Karel už přijel, a tak to bylo napínavé do posledního okamžiku... ☺ Nové album u nás točil také Honza Jonáš Zaplatil se svou skupinou Bétel a konečně také natáčí skupina Ženichovi přátelé, ve které hraje i náš

a venku je sluníčko a mráz a já bych nejradši snědl půl vola a zalezl do peřin a budíka natáhnul, aby mě vzbudil až na Zelený čtvrtek (který bude, alespoň doufám, trošičku zelený).

Jinak je všechno normoš. Hezký den pod Špilas!

Petr Plaňanský

Pak se divíme, že sehnat dalšího externího moderátora je tak těžké – prostě ne každý má na tohle nervy... ☺ Na druhé straně, ne vždy je to takové a jsou i pořady klidné a bez nervů. Takže máte-li zájem o zajímavou a občas napínavou spolupráci, obraťte se na naši známou adresu.

Křesťanské vysílání jako veřejná služba

(Rozhovor s ředitelem Českého rozhlasu Plzeň, panem Vladimírem Bakem)

Od kdy se vysílají v plzeňském rozhlasu Křesťanské vlny a jak dlouho se na jejich přípravě podílí TWR?

KVP vysíláme asi od roku 1994, TWR s námi spolupracuje myslím od roku 1995, čili letos oslavíme 10. výročí. Možná ale kolegové z Brna mají přesnější vzpomínky.

Jak vůbec vznikl ten nápad?

Po svém nástupu do funkce v Plzni v r. 1993 (jsem Pražák a rozhlasák z let 1960–1971) jsem nejprve zjistil, že zde, ve vysílání ČRo Plzeň i v rozhlasovém prostředí obecně, chybí dobrá publicistika, dostatek informací v této politicky rušné vnitrostátní situaci, že se Český rozhlas teprve pomalu transformuje do informačně svobodné éry a že zde nepomáhá české vysílání Rádia Svobodná Evropa tak jako jinde v Čechách, neboť přestože již není rušené, v západních Čechách prostě není slyšet. I dohodl jsem se s tehdejším ředitelem v Mnichově

Pavlem Pecháčkem, který poskytl potřebné družicové přijímače a právo na stahování hlavního publicistického pořadu Události a názory, který jsme na našich vlnách v jiných časech než RSE reprízovali až do přestěhování RSE do Prahy a zlepšení příjmu na Plzeňsku. Hned po této akci jsem pocítil deficit křesťanského vysílání na českém západě, a tak jsem s telefonním seznamem v ruce oslovil všechny církve v západních Čechách, od Aše po Klatovy, zda by nechtěli s ČRo Plzeň připravovat křesťanské vysílání. Téměř všichni chtěli, ale nikdo neměl dost energie, sil, ani představu, jak na to. Krátce poté mne oslovili „Obchodníci plného evangelia“, mezinárodní společnost FGBMF1, která začala působit i v ČR. Chtěli si u nás vysílací čas koupit, netušíce, že to není možné. Nakonec, když jsme se dohodli, že by realizovali část toho, co si představuji, alespoň sponzorovali něco z naší umělecké tvorby a sami produkovali v našich studiích zejména rozhlasové přepisy řady literárních děl. Pro příklad uvedu alespoň Solženicynovo Souostroví Gulag, ovšem nejčastěji to byla křesťanská literatura. Začátky vysílání manželů Prokopcových byly nadšené, ale hodně amatérské. Získali si však zájem posluchačů a stali se příkladem pro další společnosti: TWR, Hlas naděje, Plzeňské biskupství a další návazné společnosti i jednotlivci. Vysílání nenaplňoval jen jeden subjekt, styl a směr, stalo se dosti pestrým a ekumenickým, což je pro rádio veřejné služby nezbytné.

Jaké byly reakce posluchačů a také spolupracovníků v rozhlasu na toto vysílání?

Reakce posluchačů byly převážně nadšené a vděčné, zcela ojediněle i vyčítavé a odmítavé. U spolupracovníků zase zčásti nechápavé, jen od mála z nich podpurné, postupně však stále více tolerantní. Spolupracovníci našeho křesťanského vysílání si však svých jednáním a chováním získávali respekt a sympatie u mých kolegů, i když zprvu nevládl rozhlasovým řemeslem a tato

technik Ondřej Malina. ✚ Aktuální rada pro zimní měsíce a mrazivé noci: V případě podchlazení konzumujte teplé nápoje, ovšem pokud vám doma takhle uprostřed zimy přestane fungovat zánovní pračka, pak – než zavoláte opraváře – zkontrolujte, zda vám nezamrzla voda v hadici.

okolnost mi byla vyčítána. S řadou křesťanských externistů se však hlavně technici brzy spřátelili a žili jsme (a žijeme takto dosud) v pohodě. Časem se naši tvůrci Křesťanských vln Plzeň i v řadách zaměstnanců rozhlasu. Dnes vysíláme dvě sobotní hodinovky s TWR, v neděli po jedné s FBGMFI a jednu, která je dílem pracovníků a spolupracovníků ČRo Plzeň. Ve čtvrtek večer vysíláme ještě pořad s Hlasem naděje. Ještě vloni jsme měli i páteční hodinku, letos pro nedostatek peněz a sil nebude, ale věřím, že za rok se k ní vrátíme.

Jak se na křesťanské vysílání v ČRo Plzeň dívají kolegové dnes?

Dnes kolegové často i sami připomínají dobrou kvalitu a zajímavost některých pořadů, zejména těch připravovaných s pomocí plzeňských spolupracovníků TWR a vůbec Západočechů. Vedení ČRo k našemu projektu nemá od samého počátku žádné výhrady, je to v naší kompetenci, neporušujeme-li zákon či interní předpisy, což zcela jistě nečiníme. V Českém rozhlase existuje velká tvůrčí svoboda, a dá-li se v ní zachovat smysluplný řád, je to správné a prospěšné pro naše posluchače. Ostatní ředitelé naše počinání nekomentují, ani ti, kteří naší cestou nejdou, což plně potvrzuje demokratický duch v programové tvorbě ČRo. Postupně však vidím, že křesťanské vysílání připravují i ostatní regionální stanice ČRo, byť nikoliv v našem rozsahu. Snad jsme v tom trochu příkladem a lákadlem je i dobrá poslechovitost Křesťanské vlny Plzně. V posledních letech se již důsledněji sleduje v rámci celého ČRo i plnění zákonné úlohy média veřejné služby vůči zájmovým uskupením a menšinám, tedy i vůči křesťanům. Myslím si však, že jiná situace v křesťanském vysílání je na Moravě s dobrým pokrytím signálem TWR a Proglasu a jiná v Čechách, zejména západních, v nichž vlivem politických a historických okolností došlo k deficitu takového programu, což zahrnovalo věřící obyvatelstvo do ještě větší izolace než jinde.

Jaké cíle by mělo křesťanské vysílání ve veřejnoprávním médiu naplňovat? Jaká témata by se zde měla otevřít?

Na tuto otázku jsem už vlastně odpověděl, jen stručně zopakuji, že by nemělo preferovat jeden či několik výlučných náboženských směrů a mělo by být neútočné a tolerantní i vůči zcela odlišnému vyznání. Prostě vpravdě křesťanské, s úctou a pozorností k původní, židovské víře. Takové vysílání v pořadu Na křesťanské vlně Plzně skutečně dnes provozujeme, i když tomu tak vždy nebylo. Jak přátelé z FBGMFI, tak z TWR reagovali na naše připomínky s pochopením, a tak jsme se vystříhali nezákonných „úletů“.

Témata Křesťanské vlny Plzně vidím mírně odlišná od celostátního vysílání, např. na ČRo 1 či 2, už jen proto, aby se tematicky nepřekrývalo s regionálním vysíláním. Mělo by méně teoretizovat a více přinášet průnik víry do běžného života, příklady křesťanského žití, informovat posluchače o křesťanských akcích v regionu a seznamovat posluchače s osobnostmi církvi a křesťanskými aktivisty v naší části republiky. Cenné jsou však i výklady bible, historických okolností i ukázky z umění, které se bez znalostí náboženství ani nedá pochopit. Seznamování s křesťanskými hudebníky a jejich tvorbou je naprosto nezbytné a velmi obohacující. Také představení zajímavých postav z veřejného života v rozhovoru vedeném v křesťanském duchu jsou přínosné. Vysílání pro děti a mladé lidi je v zájmu naší budoucnosti a musí být živé, barvitě a přitažlivé. Ostatně mladým dluží Český rozhlas moc a jsem rád, že k odstranění tohoto dluhu přispívá ČRo Plzeň i za pomoci TWR.

Naplňuje tyto cíle vysílání TWR? Co byste rád viděl jinak?

TWR se snaží tyto cíle naplňovat v širokém spektru a myslím, že se mu to docela daří. Myslím, že se TWR přání posluchačů dovidá z korespondence i přímých vstupů do vysílání a tato přání by měla být hlavní motivační pobídkou pro tvůrce. Osobně bych rád slyšel více pořadů s uměleckou vazbou, zejména hudební a výtvarnou, a to pro vlastní růst, neboť zde cítím značný vzdělanostní nedostatek z minulé doby. Nejsem však odborníkem na náboženské vysílání a při dodržení profesních a zákonných pravidel jsem vděčen za to, co v KVP vysíláme.

Jak hodnotíte úroveň pořadů TWR – v profesionálním rozhlasu vysílají neprofesionálové...?

Úroveň pořadů TWR je velmi dobrá, po jeho vstupu do ČRo Plzeň se úroveň a pestrost pořadů Křesťanské vlny neobyčejně zvedla. Nejde o amatéry, pracovníci TWR jsou profesionály, nezáleží na tom, že většina má jiné vzdělání a pracovní praxi nežli redaktorskou. Petr Vadura z TWR a Jan Bárta z Hlasu naděje jsou takoví profesionálové, že obdrželi v minulosti Cenu ředitele ČRo Plzeň pro nejlepší externí redaktory. Zastávám však názor, že u programu pro zájmové skupiny a minority není profesionalita či řemeslo a předchozí školení (u starších i dosti zavádějící) prvním předpokladem prospěšnosti a úspěchu.

TWR umisťuje své pořady na internetové stránky, kde si je poslouchá a stahuje velké množství lidí. Jsou zde i pořady TWR vysílané v ČRo Plzeň. Neplánuje ČRo Plzeň nabízet alespoň některé své pořady na internetu (jako to dělá např. ČRo 6)?

Takzvané „Rádio na přání“ (jak vysílá ČRo 6) ještě neplánujeme, ale myslím na ně. Bude v budoucnu nezbytné a ČRo Plzeň k němu má předpoklady, archivní bohatství a žánrovou pestrost. Chce to však více profesionality právě na naší straně, více manažerské odvahy a zdravé umanutosti, ale momentálně máme dost ekonomických a ještě více personálních problémů.

Kolik lidí poslouchá ČRo Plzeň? Jak se to zjišťuje?

ČRo Plzeň právě vyšel z jeden a půlleté krize poslechovosti a nyní má 74 tisíc denních posluchačů a trochu více než 15 procent regionálního rozhlasového trhu v obou západočeských krajích, což je více než slušné a staví nás to do popředí všech stanic zde slyšitelných. Před 20 měsíci to bylo 94 tisíc denních posluchačů a věřím, že se na takové číslo zas vrátíme. Zjišťování poslechovosti provádějí dvě profesionální společnosti v tzv. Mediaprojektu a děje se na základě podrobných rozhovorů s „váženými“ (ve smyslu cíleného výběru potřebné struktury osob) posluchači, statisticky dostatečnými. Jistě jsou však přesnější tzv. audiometry, které automaticky zaznamenávají zcela objektivní poslechovost. Pro vysokou cenu přístrojů se však zatím používají na celém světě dosti omezeně.

Kolik lidí asi poslouchá vysílání TWR na vlnách ČRo Plzeň?

Posluchače TWR takto nemůžeme spočítat, avšak víkendové ranní vysílání poslouchá podle posledních výsledků v 1. čtvrt hodině po 7. hodině ranní 12 tisíc posluchačů, ve 2. čtvrt hodině již 32 tisíc a po půl osmé dokonce 40 tisíc posluchačů. Je to jeden z vrcholů víkendového dne, jen kolem 9. hodiny ranní máme více – 47 tisíc okamžitých posluchačů – a to je skvělé!

Připomínám, že od 7. do 8. hodiny vysíláme v sobotu pořady TWR a v neděli v tutéž dobu Křesťanskou vlnu připravovanou našimi pracovníky a spolupracovníky, kteří jsou ovšem také spolupracovníky TWR. Večerní časy (21–22 hod.) nejsou takto měřitelné, tehdy jde jen o jednotky tisíc posluchačů, okolo 5–8 tisíc, zato plně zaujatých. V těchto hodinách proto lze více rozprávět a diskutovat na náročnější témata a hrát i hudbu méně známou.

Jaká je podle Vás perspektiva křesťanského vysílání v ČRo Plzeň?

Perspektivu vidím v dosavadním rozsahu, rozšiřování nad 6 hodin týdně asi nebude reálné. Zapomněl jsem se ovšem zmínit, že křesťanskými hodinkami ještě pravidelně zpestrůjeme vysílání o křesťanských svátcích, vždy ráno v obvyklých časech, často i večer. To je více náboženského vysílání než na všech ostatních stanicích ČRo. Připomínám však opět specifickou potřebu západu Čech.

Co byste chtěl vzkázat čtenářům Antény, kteří zatím ČRo v Plzni neposlouchají?

Chci popřát čtenářům Antény zdraví, víru a lásku, spokojenost v životě i s vysíláním TWR, dalších křesťanských stanic a také s ČRo Plzeň. Posluchači v dosahu našeho vysílání si nás mohou naladit na frekvencích a v časech uvedených i v Anténě, ostatní postupně možná stále více i na internetu.

Ředitele Českého rozhlasu Plzeň se ptal Petr Vadura.

TWR-CZ Ota Zabystrzan, který za námi přijel až z Českého Těšína, aby nás povzbudil na cestě víry a motivoval k další práci. Ota hovořil mimo jiné o modlitbě Jóbá, která je zapsána téměř v závěru stejnojmenné biblické knihy: „Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr Tobě

Zprávy ze světa

Tsunami přináší tragédii i pravdu

(Informace zveřejňujeme v našem zpravodaji s časovým odstupem.)

Tsunami, které 26. prosince 2004 zničilo část Srí Lanky, Indonésie, Thajska a Malajska, způsobilo hromadnou reakci mnoha organizací po celém světě. Trans World Radio se také podílí na pomoci už od prvních hodin po katastrofě.

Vinita Shaw, TWR jižní Asie, psala: „Rozsah tragédie je tak obrovský, že je těžké popsat utrpení a ztráty lidí, protože tisíce lidí je nezvěstných a miliony se ocitly bez domova. Kromě toho se rozmáhá strach z nakažlivých nemocí, které by se mohly začít šířit z postižených oblastí... Prosím, modlete se za rodiny, které v téhle pohromě přišly o své milé, o domov a o obživu.“

TWR Indie dnes zásobuje potravinami 200 lidí denně a poskytuje jim i pitnou vodu. TWR Srí Lanka věnovalo dar vládě Srí Lanky na pomoc trpícím.

Výňatek ze zprávy posluchače z oblasti zasažené tsunami: „V našem kraji u pobřeží došlo k obrovské tragédii. Lidé nemají naději, že budou moci obnovit svoje kostely. Nemají ani oblečení. Trpí nepředstavitelně. Prosím, můžete jim pomoci v téhle strašlivé situaci? Proto vás snažně prosím, modlete se za ně a snažte se jim pomoci, aby si mohli postavit alespoň doškové přístřešky. Každého se snažíme potěšit Božím slovem...“

McDaniel Philips, ředitel rozvojové práce v jihovýchodní Asii, řekl: „Chtěl bych zdůraznit, že TWR-Asie se bude aktivně podílet na pomoci postiženým. Jednáme obezřetně, abychom se ujistili, že položíme pevné základy. Mnohé organizace se snažily zapojit v téhle mimořádně těžké oblasti, ale zatím s malým úspěchem. Nechceme udělat mnoho chyb způsobených příliš velkým spěchem.“

Moc modlitby

Rok 2005 TWR vyhlásilo jako rok modlitby. Proto jsme se rozhodli přinášet vám zkušenosti, které mluví o moci modlitby. První je z Afriky a vypráví ho Ray Alary, ředitel redakce TWR v Africe.

Prezident Kerekou se ujal vlády prostřednictvím puče. Nejdřív upevnil svou moc vojenskou silou. Tehdy by nikoho ani ve snu nenapadlo, že dnes bude šířit evangelium Pána Ježíše Krista v parlamentu i na veřejných schůzích!

Jak se to stalo? Jeden místní kazatel cítil, že ho Bůh vede k vybudování osobního vztahu s prezidentem Kerekou, přičemž doufal, že mu bude mít příležitost sdělit evangelium. Proto přemýšlel, jak by to mohl uskutečnit. Pak se tento kazatel rozhodl, že se vypraví k prezidentovi Kerekou domů a požádá o audienci, a tak to také udělal. Ani trochu ho nepřekvapilo, že ho strážce nechtěly pustit dál, a tak ve svých pokusech o návštěvu pokračoval dál, vždycky dvakrát každý týden. Nikdy ho nepustili dovnitř, a tak tam pokaždé zůstal dvě hodiny a modlil se. Nakonec, po dvou letech, si prezident i strážce uvědomili, že toho kazatel nenechá a že bude dál dvakrát týdně chodit a vždy se dvě hodiny modlit. Dovolili mu tedy prezidenta navštívit.

Prezident Kerekou ho nejen pustil dál, ale dovolil mu, aby mu pověděl evangelium. Na to prezident i s manželkou zareagovali tím, že přijali Pána Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Dnes se kazatel s panem prezidentem schází dvakrát týdně a společně se modlí a studují Bibli.

O prezidentovi Kerekou se nyní mluví jako o „kazatelském prezidentovi“. Navíc to změnilo i vládu a lid celé země – ve které předtím bylo hlavním náboženstvím woodoo – a to všechno se stalo jen díky jednomu člověku, který se modlil. Jaký to příklad modlitby a její moci!

(Jméno kazatele nezveřejňujeme.)

Konzumuji – tedy jsem

Severoamerický výzkum ukázal, že 93 % dívek uvedlo „nakupování“ jako svou oblíbenou aktivitu, a jen 5% uvedlo „pomoc druhým lidem“. Nejen v USA, ale i v našich zemích si musíme připustit podobné symptomy, které se ve společnosti objevují a množí: osamělost způsobená individualizací, politická pasivita, úbytek zájmu o zapojení do dobrovolné služby (neplacené), materialismus a dluhy. A přitom jsme stále nespokojenější. Citíme se méně vyrovnaní, mnohem přetíženi, osamělí, a často vyvíjíme větší pracovní úsilí jen proto, abychom si mohli dopřát větší bohatství. Termín pro tento jev se jmenuje „přebujelá bohatství“ nebo „přebujelá konzumace“. Jen v samotném USA touto nemocí trpí 10 milionů lidí.

Tyto statistické údaje jsou převzaty z knihy *Affluenza: The All Consuming Epidemic*, kterou napsal John De Graaf. Pod vlivem této knihy jsem začal přemýšlet, které oblasti mého života jsou napadnuty tímto konzumním virem? Je pro mne důležitější majetek nebo vztahy? Peníze nebo čas pro druhé? Jak vypadám nebo kdo opravdu jsem?

Toto uvažování vyvolala neočekávaná smrt jednoho z mých nejbližších přátel. Z ničeho nic byl pryč – a pro nás, kteří jsme zůstali, to byla nesmírná ztráta. Při vzpomínání na něj jsem si uvědomil, kolika lidem tento můj přítel pomohl malými i velkými činy. Náhle mi došlo, že to, co zůstane a trvá, nejsou hmotné statky, ale vzpomínky na společně prožitá dobrodružství. To, co zůstane z našeho omezeného času tady na zemi, není majetek, kterého dosáhneme, ale spíš zvláštní příležitosti, kdy jsme jeden druhému pomáhali. To, co zůstane tváří v tvář jisté smrti, je Boží láska, která přetrvává i po smrti. Ježíš Kristus nám v životě dává příležitost poznat tuto lásku a připravit se na věčnou budoucnost.

Proto si pro sebe i pro vás přeji více času k uvažování o „věčných otázkách“ – a abychom si na to udělali čas, můžeme zkrátit dobu, kterou jindy věnujeme konzumování.

Objímající naděje

„Jsem strašně smutná a osamělá. Dostala jsem AIDS od svého muže, který umřel před pěti lety,“ napsala nám z Thajska pravidelná posluchačka programu Women of Hope. „Je mi jen 26 let a chtěla bych tu se svými dětmi být ještě hodně dlouho, ale potřebuji informace, jak se mám o sebe starat. Také bych chtěla nějaké knihy, ze kterých bych se dověděla něco o Bohu.“

V oblasti prožrané chudobou a politickými neshodami vysílá projekt Hannah (o němž už jsme informovali v dřívějších Anténách) několik typů pořadů do jihovýchodní Asie a je zdrojem naděje i inspirace.

Tým pracovníků Hannah přináší naději a pomoc přímo k lidem. Dvě misionářky TWR (ale i další členové khmerského týmu WoH) navštívily vesnici v Kambodži, která byla založena jako středisko péče o pacienty s AIDS. Přinesly tam skupině žen růže a rádio. Také navštívily pokoj s pacienty AIDS v místní nemocnici, kde věnovaly mýdlo a umělou rudou růži jako trvalý symbol Boží lásky ke každé ženě.

Špinavá a zbídačená nemocnice nemá žádný ošetřující personál, sociální zařízení ani možnost podávání stravy, takže nutí pacienty, aby byli naprosto závislí na péči vlastní rodiny. Mnoho žen tam poslouchá program WoH. Dokonce jedna věřící maminka, umírající na AIDS, popsala, jak jí program přináší naději pro věčný život v Pánu Ježíši.

„Pane, skloň si nás!“

David Tucker, mezinárodní prezident TWR, část projevu k TWR na celém světě.

Právě tak jako před křížem Ježíš prožil bolestnou agonii, stejně musí přímluva předcházet získání národů. V roce 1904 si jednoho mladíka, Evana Robertse, Bůh použil, aby přinesl obživení

I stalo se, že když měla Kateřina Hodecová ve studiu Karla Řežábka, četla jim SMSky Lucie Endlicherová z Proglasu. A jedna ze zpráv zněla: „NEDÁVNO JSEM ZAHLEDL FOTKU KARLA REZABKA V ZVOTE VIRY, TAK JSEM MOC RAD, ZE ZNAM JEHO TVAR.“ Lucie ji do vysílání nepřečetla, nešlo jí do hlavy, co do-

do Walesu, které se pak rozšířilo do celé řady dalších národů. Jeho modlitba byla prostá, pokorná a mocná – „Pane, skloň si nás!“

Když dnes mluvíme o obživení v Číně, bratr Yun, známý pod přívískem „Nebeský člověk“, říká ve své stejnojmenné knize:

„Bůh si použil čínskou vládu k vlastním účelům a k formování a hnětení svých dětí podle toho, jak sám uzná za vhodné. Místo toho, abychom svoje modlitby namířili proti jakémukoli politickému systému, modlíme se, aby bez ohledu na to, k čemu dojde a co se stane, všechno dělalo radost Bohu.

Nemodlete se za ukončení pronásledování! Neměli bychom se modlit za lehčí břemeno k nesení, ale za silnější záda, která by to unesla! Pak svět uvidí, že Bůh je s námi a že nám dává sílu žít tak, aby to odráželo Jeho lásku a moc. V tom je skutečná svoboda!“

Jinými slovy – „Pane, skloň si nás!“

Musím se naučit, že v modlitbě nejde o mne a moje potřeby, ale o svrchovaného Pána nebe i země, o Jeho vůli a slávu. Daniel strávil celý život na babylonském dvoře a viděl Hospodina dělat mimořádné, život zachraňující zázraky; Ezdráš viděl, jak Pán pohnul srdcem perského krále, který se rozhodl, že je potřeba znovu vystavět v Jeruzalémě chrám; a Nehemiáš plakal a požádal krále Artaxerxa o zásoby, aby mohl odstranit výtky Božího lidu. Boží cíle přišly jako první a zůstaly první i dál, a bezpečí a pohodlí lidu byly „jen“ vedlejší produkty tak dlouho, dokud žili v poslušnosti Božího slova.

Za takové vysoké povolání se platí – je to cena, o které jen málo lidí chce vůbec slyšet nebo jen uvažovat! Upozornil jsem naše pracovníky TWR na Pavlův dopis Efezským a požádal je, abychom začali **chvalami – pak přešli k modlitbám – dál k touze a nadšení – a pak můžeme prožít sílu modlitby.**

Rád bych věděl, jak daleko jsme se v tom dostali. V mnoha směrech si přeji, abychom se nedostali dál než ke chválám, jak o tom mluví Ef 1,3–14. Protože dokud neumíme „chválit Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil všim duchovním požehnáním nebeských darů“, naše modlitby budou mělké a zaměřené na nás samé. Možná budou připomínat spíš nákupní seznam, ve kterém jednotlivé položky budou naše vzdechy a žádosti!

Jestli chci být jako Kristus, musím začít tam, kde začal i On: v přítomnosti Otce, na modlitbě. Jen tam správně uvidím tu pravou službu. Jen tam mohu zvítězit nad pokušením. Jen tam mohu přemýšlet o utrpení. A jen tam najdu vítězství.

Převzato ze zahraničních zdrojů (*Infoserv vol. 10, No. 1 a Infoserv vol. 9, No. 6*)

Elen Kožinová

se od podzimu připravovala k převzetí práce asistentky, kterou před tím vykonávala Blanka Sedláčková. Protože Elen měla nastoupit na 6 hodin denně (Blanka 4 h), čekalo ji také převzetí dalších úkolů. Pracoviště recepce, kde asistentka „úřaduje“, jsme elektronicky propojili s ostatními pracovišti a 3. ledna Elen poprvé oficiálně zasedla na své místo.

Na internetu, kde představujeme všechny naše pracovníky, je u její fotografie tento popis: „*Spolu s manželem vychovává 2 děti, kterým od malička vysvětluje, k čemu je buzola, mapa a co je nutné mít v krabičce poslední záchrany. Do TWR-CZ nastoupila (3. 1. 2005) jako asistentka a má odvahu pustit se do každé nové práce. Nejráději nosí pohodlné botky (a pokud do nich nezatéká, tak se krásně usmívá) a stylovku (oděv 2. pol. 18. stol). Slunce zapadající za kmeny borového lesa, oheň před tee-pee a třpytící se hvězdy v mrazivé noci ji nebezpečně vytrhují z reality mobilních telefonů. Bibli čte už ráno v tramvaji a pokud vám v TWR zvedne telefon někdo jiný, pak něco není v pořádku.*“

Její svědectví je také na internetu, ale pro čtenáře Antény ji představujeme následujícím rozhovorem. Ptá se Aleš Bartošek.

tyčného posluchače na tvaru Karla Řežábka tak uchvátilo. Až asi dvě hodiny po vysílání se na jedinou praštila do čela a vykřikla: „Jo tvááá!“ ✨ V posledním lednovém týdnu byla Radou pro rozhlasové a televizní vysílání Slovenské republiky přijata žádost o licenci pro celodenní sate-

Několik lidí, kteří Tě znají, mi volalo, že ten popis na internetu „teda sedí“. Já Tě znám vlastně od doby Tvého narození a také vím, že ne vždy prožíváš takové „romantické počasí“ a slunce na obloze vystřídají krutě vyhlížející mraky.

Máš pravdu, ale založením jsem optimistka. Je pro mě důležité mít se komu svěřit, „vyplakat na ramínko“ a hned je líp. V každém případě mě příroda úžasně uklidňuje. Navíc v ní vnímám krásu a velikost Božího stvoření. Každý detail je zázrak a dohromady tvoří harmonický celek, což se nedá ani slovy vyjádřit a nezbyvá než obdivovat a chválit Boha.

Jako romantička máš určitě i své sny.

Jeden z mých snů bylo Norsko a nakonec tam vedla moje svatební cesta. Jeden celý den jsme stoupali na horu Scālatārnet, odkud byl výhled na fjord a hory kolem. Tak nějak i v životě si přeji, aby těch zdolaných vrcholů bylo co nejvíc a pády nebyly moc tvrdé. No a jinak, možná se mi letos splní i jeden můj sen z dětství...

Zůstanu ještě „pod mraky“, s čím zápasíš, co je Tvou „achilovou patou“? Pýcha? Závist?... Nevím, to jen tak napovídám.

To snad ani ne. Spíš naopak. Dříve jsem si často připadala docela k ničemu, nepoužitelná, měla jsem o sobě špatné mínění, ale dnes to vidím jinak. Víím, že Bůh si může použít každého člověka, spíš než o můj sebeobraz jde o moji ochotu dát se Bohu k dispozici. Chtěla bych změnit svoje chování hlavně k mým nejbližším. Reaguji moc rychle a často nepřiměřeně.

Tak to musí být asi nějaké výjimky. Byl jsem s vámi dost času a moc jsem Tvoji výbušnost nepozoroval. ☺ Ale byl jsem svědkem, kdy Tě jedno z dětí tak trochu „vytáčelo“ a pak Ti přišla smska „mami, nezlob se“...

Tak to mě vždycky „dostane“. Snažíme se děti vychovávat ke vzájemné úctě a lásce a díky Bohu se máme všichni moc rádi. Ale už „roztáhni oblohu“, já jsem romantička a optimistka. ☺

Máš věřící rodiče, pamatuji si, že jsi už ve 4 letech říkala, že věříš v Pána Ježíše.

To je pravda. Bohu jsem věřila vždycky, věděla jsem, že Pán Ježíš zemřel za moje hříchy, ale pořád jsem si kladla otázku, zda to „platí“, když jsem uvěřila ve svých 4 letech. Někdy v té době jsme se celá rodina přestěhovali do Žďáru nad Sázavou, ale do Brna jsme jezdili každý měsíc na „velkou“ bohoslužbu. Jednou, když mi bylo asi 13 let, kázal nějaký Holanďan. Sice si vůbec nepatují o čem, ale večer jsme přijeli domů a já jsem se rozhodla modlit k Pánu Ježíši znovu. Šla jsem za tatínkem a modlili jsme se spolu. Bylo to 1. září 1985 a od té doby otázka, která mě spasení „zpochybovala“, zmizela. Jsem si Bohem naprosto jistá.

Říkáš, že vnímáš Boží velikost v přírodě, ale žiješ od 18 let v Brně, kde té přírody zas tak moc není. Jak tady prožíváš Boží přítomnost, Jeho vedení?

Na „velkoměsto“ jsem si zvykla – je tady pohodlnější život, ale hlavně máme kam vyrazit do přírody. Já když jedu tramvají na vlak s báglem na zádech, oblečená v „zeleném“, tak se za to nestydím, spíš jsem na to hrdá.

...a byla bys tak hrdá, i kdybys šla s velkou Biblií pod paží? ☺

Tak to je asi jiná hrdost, ale určitě by mi to nevadilo. Nemám problém s navazováním kontaktů a taky bez nějakého dlouhého přemýšlení jsem schopná během 5 minut rozhovoru každému říct, že věřím v Boha a co to pro mě znamená. Ale k té Boží přítomnosti a Božímu vedení jsem chtěla říct, že například nyní mám určité představy o svém (a našem s manželem) zapojení v malém Křesťanském sboru nedaleko Brna a o práci s dětmi. Zatím se modlíme za potvrzení tohoto záměru a také za konkrétní podobu úkolu. Těším se na praktické kroky v souladu s Boží vůlí a pod Jeho vedením.

Hovoříš o mimopracovní aktivitě. Nemohu se nezeptat na Tvůj vstup do naší rozhlasové misie. Byla jsi více než půl roku bez práce, evidovaná na Úřadu práce, vím, že jsi hledala zaměstnání, kde to šlo, a nic nevyšlo. Není pro Tebe TWR jen nějakou „zastávkou“ v hledání výhodné práce?

Tak to určitě ne! Máš ale pravdu v tom, že práci jsem skutečně hledala hodně a hodně se za to i modlila. Pravda je také to, že prvoplánově jsme doma řešili finanční situaci a že jsem neprožívala zrovna lehké a romantické období. Pracák najít práci nepomohl, to bylo celkem beznadějně a konkrétní nabídky jedna za druhou nevycházely. Je také pravda, že po Tvé otázce, zda bych nevažovala o práci v TWR, jsem nejprve sáhla jako po určité naději, ale! Ale musím jedním dechem dodat, že dnes to zpětně vidím jako Boží cestu. Myslím, že Bůh tuto práci pro mě připravil a také si mě pro tuto práci postupně formuje. Mám různé chyby a nezvládám vše na 100 %, ale práce zde mě naplňuje a finanční otázka je sice podstatná, ale rozhodně ne už prvořadá.

A jak to vidí manžel? Přemýšlíte takto stejně?

Tak to se ho zeptej. Přiznám se, že jsme se za moji práci společně modlili, ale jak to Petr vidí dnes a konkrétně ve vztahu k TWR, to jsem s ním nějak nerozebírala.

Tak se zeptám. A Petr odpověděl toto:

Za to, kde bude Elen pracovat, jsme se dlouho modlili a to, že dnes pracuje v TWR, beru jako plán Pána Boha. Takže to, co dělá, beru jako naplňování jejího biblického poslání.

Tak to je hezké, to mě potěšilo. ☺

S jakými představami jsi šla do TWR? Tvoje maminka poslouchala „Monte Carlo“ za hluboké totality a myslím, že dodnes někde schovává pásy s nahrávkou „EUROCLUBU“ natočené „dvojkou“ na „béčtyřce“. ☺

Přesně tak! ☺ To bylo u nás doma „drsný“.

Když vysílalo TWR, tak jsme nesměli na maminku půl hodiny mluvit a nic po ní chtít a navíc to, co jsme slyšeli, bylo většinou velké škrcení a šumění. Myslím, že nás všech 5 sourozenců na to máme podobně vzpomínky, takže uznej, že můj vztah z dětství k TWR „nic moc“.

Takže představy žádné, spíše očekávání a krok do neznáma. To, co mě uklidňovalo, byla Blanička, kterou jsem měla střídat. Úžasný člověk! Věděla jsem, že mě zaučí s láskou a s pochoopením a to bylo super.

Dneska už vím, co je smyslem a posláním TWR-CZ a „kopu“ za tento úžasný tým lidí a za misijní poslání „našeho rádia“. A taky už se těším, až budeme vysílat pro děti, u toho chci být! ☺

Děti, to je asi Tvoje parketa – všiml jsem si, že Ti na potkání tykají třináctiletí kluci... nevedí Ti to?

Vůbec, já si to asi nějak neuvědomuji, spíš si uvědomuji, že se někdy chovám jak „náctiletá“, ale pokud jsem v kolektivu stejně smýšlejících lidí, tak to ani nikomu nevedí.

Neuraz se, ale asi máš postavu „náctileté“ ☺ a to i při každodenní konzumaci sladkého, slaného, mléčného a jinak kaloricky hodnotného a vydatného menu. Jak to děláš?

To jsou geny ... ☺ Fakt je, že hořkou čokoládu s mandlemi můžu denně (spíš nemůžu bez ní být).

A čím se živí Tvůj hudební „žaludek“?

Od malička jsem poslouchala převážně country a folk, v podstatě to i patří k mému životnímu stylu.

A jiná hudba?

Ale jo. Líbí se mi dobrá, kvalitní hudba, např. gospel, rock. Je to zase něco jiného, do čeho postupně pronikám a co čas od času zpestřuje můj „vyhraněný“ repertoár.

Tak děkuji za rozhovor.

Pozn. vedení TWR-CZ: Děkujeme všem, kteří se rozhodnou finančně podporovat práci Elen Kožinové.

Ekonomický přehled roku 2004

VÝDAJE:

Nákupy hmotného majetku investiční povahy	391 tis. Kč	
<i>(Pro satelitní vysílání: klimatizace pro satelitní pracoviště, 3 počítače, nábytek (pořízeno nákupem z firmy v likvidaci). Rekonstrukce budovy – satelitního pracoviště: zdivojení oken, ztlumení místností, následně oprava fasády. Pro běžný provoz: velkokapacitní server, obnova počítačů, 2 nové PC, 2 přenosné HDD rekordéry na natáčení reportáží, mikrofony, skartovačka, digitální fotoaparát, pračka)</i>		
Počítačové programy	52 tis. Kč	
Spotřební materiál	179 tis. Kč	
<i>(kazety na nahrávání pořadů pro posluchače, média pro výrobu a archivaci pořadů, knihy, studiové potřeby, elektromateriál, CD, baterie do mikrofonů a cestovních minidisků, sluchátka, odborná periodika, nástěnné hodiny, lampy do studií, sluchátka, telefonní přístroje, reprobedničky, zvukové karty, obaly na externí HDD, potřeby pro provoz auta, kancelářské potřeby, čističí a údržbové prostředky)</i>		
Práce a služby + energie	1 194 tis. Kč	
– <i>poštovné, telefon a fax, internet, nájemné, příhrádečné, překlady a honoráře, leasing na auto, aktualizace a provoz www stránek, odpady, fotopráce, kopírování materiálů, doména TWR-CZ, poradenské služby, revize elektroinstalace a přístrojů, revize komínů a hasicích přístrojů, testování kvality médií</i>		683 tis.
– <i>elektřina, plyn, voda</i>		120 tis.
– <i>opravy přístrojů, auta, domu</i>		57 tis.
– <i>pohonné hmoty, cestovní příkazy</i>		119 tis.
– <i>výroba nosičů pro hudební studio</i>		215 tis.
Daně a poplatky + pojištění	55 tis. Kč	
<i>(bankovní poplatky, notářské poplatky a kolky, dálniční známky, členské poplatky, pojistné majetku)</i>		
Tisk	109 tis. Kč	
<i>časopis Anténa, programy TWR a propagační materiály, vizitky a hlavičkové papíry</i>		
Zákonné pojištění a mzdy	1 810 tis. Kč	
<i>hrubé platy stálých zaměstnanců (9 zaměstnanců), odměny externistů, povinné sociální a zdravotní pojištění organizace hrazené za zaměstnance včetně povinného pojištění odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu, náklady spojené s vykonáváním civilní vojenské služby (2 civilkáři), ostatní zákonné sociální náklady</i>		
Ostatní náklady, prezentace	63 tis. Kč	
Vklad základního podílu do T.W.Rádio, s. r. o.	100 tis. Kč	
Celkové náklady roku 2004	3 953 tis. Kč	

PŘÍJMY:

Dary z České republiky	2 657 tis. Kč
Príspevek HCJB vázaný k satelitnímu vysílání	628 tis. Kč
Vyfakturované služby poskytnuté hudebním studiím	297 tis. Kč
Ostatní	58 tis. Kč
<i>(prodej knih, CD, úroky z vkladů, odprodej vyřazeného majetku)</i>	
Příjmy z České republiky	3 640 tis. Kč
Dary ze zahraničí + pomoc TWR-E.	884 tis. Kč
Celkové příjmy roku 2004	4 524 tis. Kč

✚ Náš kolega, externí redaktor Miroslav Kubiček, který pro vás připravuje pravidelnou relaci Rýmování o životě, se podrobil menší operaci rukou. Doufáme, že bude brzy v pořádku a zase bude moci psát a natáčet. ✚ Sněhová nadílka nám v únoru v Brně zase zpestřila život. Když šla

Od samého svého počátku až do roku 2004 jsme z ústředí TWR-Evropa dostávali určitou finanční podporu. Rok 2004 byl však v tomto směru posledním rokem, kdy se tak dělo. Od ledna 2005 TWR-Evropa přispívá pouze na přípravu dvou sponzorovaných pořadů a jinak jsme závislí pouze na darech vás – posluchačů a přátel našeho vysílání. Jsme za každý dar vděční Pánu Bohu i vám – dárcům. Těžko se nám vyjadřuje pocit, který z obdržení darů máme. Víme, že to nejsou peníze pro nás – pracovníky, ale přitom náklady na mzdy pracovníků TWR-CZ tvoří podstatnou část našeho rozpočtu. Všechny darované peníze považujeme za svěřené prostředky pro rozhlasové šíření evangelia – Božího slova. Je to váš (dárců) podíl na zvěstování evangelia (ale nezapomeňte na osobní svědectví – to je nenahraditelné) a my hospodaříme s prostředky, které nám vy v důvěře svěřujete.

Je mnoho posluchačů, kterým se naše vysílání líbí, mnozí mají výhrady. Dopisy posluchačů a reakce nevěřících posluchačů jsou důležitým zrcadlem pro naši práci. Nebudeme přizpůsobovat obsah našeho vysílání vkusu nevěřících, ale formu musíme zvolit takovou, aby se posluchač dostal i k obsahu. Obsah je dán Biblií a tam jsou informace sice staré, ale platné a navíc „v prvním čtení“ docela nepopulární. Je našim úkolem tyto informace sdělit a potřebujeme k tomu i vaši podporu, za kterou víc než děkujeme.

Nedávno byla v médiích zveřejněna současná výše průměrné měsíční mzdy – více než 18 000,- Kč. Stejně jako vy se ptáme i my, jak tomu rozumět. Je to statistický údaj, a i když je asi velmi zavádějící, přesto dnešní životní náklady stoupají. Průměrná mzda v TWR-CZ je ve srovnání s tímto údajem úsměvná a dejme tomu „o chlup víc“ než poloviční té celostátní.

Nedávno jsme dělali anketu mezi pracovníky TWR-CZ, jakou by si představovali měsíční mzdu. Je fakt, že většina pracovníků nemá ani tak vysokou představu, jako je celostátní průměrná mzda (a pracovníci TWR-CZ jsou přitom kvalifikovaní odborníci i vysokoškoláci), ale všichni ji napsali o dost vyšší, než skutečně nyní mají.

Hledáme nové pracovníky. Dosud jsme nástupní podmínky stanovovali tak, že každý nový příchozí si s sebou měl přinést sponzorské přísliby pro krytí svých mzdových nákladů. Mnohé se podařilo, ale pro některé to byla překážka. Už několik let hledáme redaktora. Výše mzdy a potřeba sponzorského krytí jsou někdy velmi vážným břemenem na rozhodovacích vahách jednotlivců.

Velmi rádi bychom zvýšili průměrnou mzdu v TWR-CZ plošně tak, aby fakt nízké mzdy nebyl překážkou ve službách naší misie.

Jsme v situaci, kdy budeme přijímat 3 až 5 nových pracovníků, nutných pro zajištění celodenního vysílání. Každému z nich musíme říct, že máme finanční prostředky na rok jejich práce. To je to biblické sečtení nákladů a vědomí, že na to nemáme a jedeme do toho – ovšem ne ve své síle, ale v Boží – s Božím zabezpečením. Jinak bychom ani nemohli nic dělat. (Když nastupoval Aleš Bartošek, bylo mu řečeno, že mají peníze ještě na příští měsíc – a za chvíli to bude 15 let, co je v TWR-CZ, a ještě žádný měsíc nešel bez výplaty...)

Přimlouváme se u vás, posluchačů dárců, o pomoc ve finanční oblasti a moc děkujeme za pochopení.

Jak posílat peníze

Poslední dobou nás kontaktovali trochu rozčarování dárci s výhradou, že nám zaslali finanční hotovost, ale potvrzení o darech jim došlo na částku menší, anebo nedošlo vůbec. Samozřejmě, že můžeme udělat chybu, ale většinou je problém právě na straně odesílatele daru. Dar byl poslán neúplně vyplněnou poukázkou – chyběl VARIABILNÍ SYMBOL. Bez tohoto číselného označení (jehož základ je tvořen vašim osobním číslem) dar sice dostaneme, ale nejsme ani při nejlepší vůli

Katka po ránu k autu, zjistila, že na parkovišti je jen řada hromad sněhu – a najděte mezi úplně stejnými hromadami tu správnou... ☺ Zkusila tedy odemknout dálkovým ovladačem a podle sluchu potom určila konkrétní sněhovou kouli, do které se pustila. Nevěřili byste, kolik úplně

schopni identifikovat dárcce, a tak u nás dar zůstává evidován jako anonymní. (Jeden z dárců byl tak rozčarován, že odmítal poslat další dary. To je nám pak moc líto, a i když takto vzniklá chyba skutečně není na naší straně, zůstává v myslí zbytečně nepříjemný pocit.)

Stále platí, že pokud si nejste jisti, zavolejte k nám do redakce (544 233 771) a Vlastimil Kolegar, případně Jitka Hovořáková, vám rádi pomohou s vyplněním poštovní poukázky. (Nejlépe když použijete námi zasláné poukázky. Od 1. 4. 2004 jsme přijali opatření, že každá námi dodaná složenka obsahuje VS pro konkrétní osobu. Při žádosti tedy udejte jméno odesílatele daru. Tímto opatřením vám velice zjednodušíme vyplňování složenky. Poukázka přiložená v Anténě už je předtištěná a obsahuje dokonce i předtištěné jméno dárcce.)

Protože námi dodávané předtištěné složenký mají vždy koncové trojčíslí tvořeno třemi nulami, jsou tyto dary určeny pro TWR-CZ obecně. Někteří dárci však podporují konkrétní projekty TWR-CZ, nejvíce pak se podílejí na mzdách jednotlivých pracovníků.

Dříve koncové trojčíslí umožňovalo použít místo tří nul některé jiné trojčíslí, které určovalo jeden z vybraných projektů. To stále platí, ale jelikož předtištěné nuly nelze škrtat a opravovat, můžete své určení daru označit trojkombinací čísel, které vepíšete do další kolonky „S. symbol“ (Specifický symbol). Pokud o předvyplnění tohoto trojčíslí konkrétně nepožádáte, je tato možnost na každém z vás. Tento údaj není povinný – je to jen možnost, díky které můžete označit, k čemu je váš dar určen. Platí však, že pokud chcete svůj dar určit na konkrétní projekt, pak tento údaj vyplnit musíte.

Vaše osobní identifikační číslo, které každému dárci přidělíme v redakci. Pokud je neznáte, informujte se telefonicky na čísle 544 233 771-2.

Místo pro vepsání trojčíslí určujícího oblast vaší podpory (nevyplnění automaticky znamená běžný dar pro TWR-CZ).

Poštovní poukázka A Podací lístek Podací číslo Cena Česká pošta, s.p. IČ 47114983 		Poštovní poukázka A Tr. kód 1 1 0	
Účel platby Kč h Slovy Kč h Adresa majitele účtu TRANS WORLD RADIO P.O. BOX 96 656 96 BRNO		Čísťka Kč Tr. kód 1 1 0 Ve prospěch účtu 0 0 0 0 0 0 0 0 0 7 4 2 3 2 6 2 1 Kód banky 0 1 0 0 S. symbol 2 2 1 3 7 0 0 0 0 0 K. symbol 0 3 7 9 S. symbol	
Adresa majitele účtu TRANS WORLD RADIO P.O. BOX 96 656 96 BRNO		Odesílatel (hůlkovým písmem, tiskem) jméno KAREL příjmení NAVRÁTIL adresa (obec), č. domu, PSČ, dodávací pošta KOTĚHŮLKY 15 32100	
Č. účtu 74232621/0100 V. symbol 2213700000 S. symbol Odesílatel KAREL NAVRÁTIL KOTĚHŮLKY 15 321 00 Č. účtu / 0300		Vyplni plátce - majitel Poštřira nebo Postkonta jen při bezhotovostní úhrade Datum, právoplatný podpis Datum splatnosti Začítuje na vrub účtu plátce 0 0 0 0 0 0 0 Kód banky 0 3 0 0 110<	

stejně modrých aut (pro ženy to zásadní rozlišovací znak) může být na jednom parkovišti... A tak když odmetla dost podstatnou část, zjistila, že pomáhá některému sousedovi, a tak pokračovala na vedlejším voze. Tam legrace končila, protože to už byla trefa. ☺♣ Ve stejném dni

Zde je seznam třímístných kódů, ze kterých si můžete pro konkrétní určení daru vybrat pouze jeden a vepsat ho na poslední tři místa S. symbolu:

- 101 ..... podpora Kateřiny Hodecové
- 102 ..... podpora Vlastimila Kolegara
- 104 ..... podpora Mily Markové
- 106 ..... podpora Aleše Bartoška
- 107 ..... podpora Jitky Hovořákové
- 109 ..... podpora Daniela Zemana
- 110 ..... podpora Hany Pinknerové
- 111 ..... podpora Jany Peřtové
- 112 ..... podpora Ondřeje Maliny
- 113 ..... podpora Rozity Mertové
- 114 ..... podpora Štěpána Exnera
- 116 ..... podpora Jiřiny Markovové
- 117 ..... podpora Elen Kožinové
- 201 ..... knihy edice Mikrofon
- 202 ..... kazety, CD a jiné zásilky
- 401 ..... technické vybavení a rozvoj
- 777 ..... satelit

V seznamu jmen jsou uvedena i jména osob, které nejsou v TWR-CZ zaměstnány (Mila Marková, Hana Pinknerová, Jana Peřtová). Tito externí spolupracovníci však mají s TWR-CZ smlouvu a pracují za honorář. Proto nám můžete pomoci nést náklady na jejich práci zacílením svého daru na jejich jméno.

Každý dar určený k osobní podpoře spolupracovníka jde na společný účet TWR-CZ, ale je účetně oddělen. Pro každého podporovaného pracovníka je to také velká morální podpora!

Jiřina Markovová

Těsně před Vánocemi zazvonila u dveří naší budovy dáma s černými vlasy a mezi dveřmi pronesla: „Ráda bych pracovala v TWR.“ Takových tu už bylo, myslel si ten den Aleš Bartošek a popřál Jiřině pěkné Vánoce s tím, ať se staví po Novém roce. Ale nic moc si od této vteřinové epizody nesliboval.

Po novém roce jsme dostali doporučení dvou pastorů, kteří Jiřinku znali, nějak se ozvali další doporučující hlasy a co nakonec rozhodlo, byla „pověst“ o její spolehlivosti a oddanosti Pánu a službě. Jak čtete, šlo to rychle a v březnu už můžeme být Bohu vděční, že Jiřina s námi pracuje v týmu.

Rozhovor vede a ptá se Kateřina Hodecová:

Jsi v redakci od poloviny ledna, takže jsi pravděpodobně už trochu rozkoukaná, abys mohla pronést něco na téma: Jak se Ti tu líbí?

Super, jsem nadšená z toho, že můžu tvořit, je tu dobrá atmosféra, myslím, že jsem našla i přátele, a to je to, co jsem v poslední době potřebovala.

Proč jsi chtěla zrovna do TWR?

Miluju hudbu, a když říkám miluju, tak to myslím vážně. Když jsem uvěřila v Ježíše Krista, byla jsem plná dojmů a chtěla jsem tu radost sdílet se svými nevěřícími přáteli. Hodně jsem pokazila,

Katka s Elen a Ondrou vyrazila na Vysočinu a tam absolvovala školu smyku. Rozumějte dobře, pokusila se předjet sypač a před ním dostala takový smyk, že auto raději s úlevou zapíchla do závěje. Nejdůležitější na celé historce je vlastně Ondřej, který měl u sebe horolezeckou kara-

protože jsem se je snažila přesvědčit. Časem mi však došlo, že tímto způsobem ne. Bylo dobře, že jsem se učila být nejdřív s Bohem, poznávat Jeho samotného. A pak ve mně začala růst touha sdílet svůj život skrze hudbu, koncerty a evangelizace... A misie přes rádio mi přijde to nejlepší pro mě. Teda... doufám, že si to nemyslím jen já.

Myslím si to taky, tak to už jsme dvě. ☺

Hudba je pro mnoho lidí důležitá. Máš nějakou představu o tom, co budeme hrát v TWR? A víš, že na hudbu jsou tradičně nejkritičtější ohlasy?

Na hudbu jsou vždycky kritické hlasy. Je to o tom, že každý vyrůstal v něčem jiném a to má vliv, myslím, na celý život, ať je člověk věřící nebo ne. My jsme doma nikdy neposlouchali vážnou muziku nebo folk a to má samozřejmě vliv i na mě samotnou. Musím se učit nebýt zaujatá vůči těmto stylům. V TWR? Ráda bych, abychom oslovili co nejvíce lidí. Kdybychom hráli jen rock, chápu, že tím bychom zazdili to, aby nás poslouchalo víc lidí. Ale ať je to folk, pop, rock, mým přáním je, aby to byla dobrá hudba... Dobře zazpívaná, zahraná, a – to se přiznám – je často problém hlavně u českých křesťanských umělců. Mám naději, že se to změní.

Máš o české křesťanské hudbě přehled? Jak získáváš nové nahrávky?

Snažím se mít přehled a jsou věci, které mě rozčilují... Např. jistá kapela celkem dobře hraje, ale používá hlavně přeložené písně, což by problém nebyl, ale ty texty jsou naprosto hrozné. Proč si nedají práci s tím, aby to byl dobrý překlad? To nechápu. Nebo ať tu píseň raději nehrajou. Jsou to většinou v angličtině skvělé hity. Nové nahrávky? Mám spoustu přátel, co se hudbou zabývají, a tak občas i nějakou informaci dostanu.

Rozčiluje Tě tedy hlavně co? Že lidé, kteří to neumí, zpívají? A když máš tak přísná měřítka, stojíš o to, aby Ti nějací začínající muzikanti posílali své nahrávky?

Ať zpívají, ale ať tomu dají všechno, a pokud jsou si jisti tím, že to mají dělat, ať si najdou učitele na zpěv, například. Přísná měřítka nemám, jen hudební sluch a srdce, které vnímá. A to má skoro každý. Stojím o to, aby začínající umělci posílali nahrávky a stojím taky o to povzbuzovat je, aby na tom, co dělají, pracovali.

Budu si muset dávat pozor na to, abych si před Tebou nezpívala. ☺

Jako všichni ostatní pracovníci TWR si musíš shánět podporu svého platu, tedy finance od konkrétních lidí, kteří vidí Tvou účast na práci TWR jako potřebnou a jsou ochotni na Tvůj plat přispívat. Nevadí Ti, že musíš „žebrot“, abys mohla dělat něco, čemu věříš?

Nevadí mi to, protože si uvědomuju, že patřím mezi ty, kteří se na misií podílí. Vadilo by mi žebrot jen v tom případě, že bych byla lajdák, nebo bych tu práci dělala, že musím... Ale já chodím do práce opravdu s radostí a v podstatě mi to ani jako práce nepřipadá. A ti lidé, kteří přispívají, se právě tímto způsobem připojují ke stejnému dílu a je vidět, že jim nevěřící lidé za to stojí. Jejich darů si velmi cením.

A jak jsi na tom? Už se Ti podařilo sehnat dost?

Ještě ne. Asi čtvrtinu platu.

Ještě k misií: jakým způsobem je podle Tebe dnes možné oslovit nevěřící lidi? Pořád se mluví o devalvací slova, o zprofanování církvi a o nevěrohodnosti křesťanů...

To je, žel Bohu, pravda. Mluvit slovo, tím myslím Boží slovo, má určitě pořád význam, ale strašné je, když jako křesťané podle toho Slova sami nežijeme. To je základ: být pravými učedníky Ježíše Krista, umět milovat tak jako On. Víím z vlastní zkušenosti, že ne vždy je to snadné. Církev je o lidech a myslím, že hlavně ti, co se na misií podílí, musí být příkladem. A pak... Kdybych se dívala na Boha jen skrze církev, dávno bych křesťanem nebyla. Jsem vděčná, že je tu někdo, kdo mě nikdy nezklame, nikdy mnou nepohrdne a to je Ježíš Kristus. Způsob evangelizace je až na druhém místě. Pro mě osobně má velký význam koncertování a teď taky práce v TWR.

A Ty stále aktivně hraješ a zpíváš? Kdy, kde a s kým?

Měla jsem pauzu, pro muzikanta celkem dlouhou, musela jsem se dostat z určitých těžkostí, ale těším se, že jsou nové věci přede mnou. Zpívám se skupinou, nijak se zatím nejmenujeme,

binu, s níž se předjetý sypač zasloužil o vytažení ze závěje. ✚ Asi to trvalé sněžení způsobilo, že Aleš pojal krásný nápad a pozval nás všechny z týmu na grilování na terase. Opravdu jsme tam všichni stáli ve dvacetimetřové vrstvě sněhu, v bundách a čepicích a z papírových

jsme poskládáni z Olomouce, Šternberka a Brna. Hrajeme spíš chvály a uctívání ve sborech nebo na konferencích, ale máme taky připravený komornější recitál, ve kterém je to hodně o mé výpovědi, čemu věřím, o mých pádech, radostech a tak. Před námi je teď Hradec Králové, Havlíčkův Brod, něco i na Slovensku. Jsme pružní a to je plus pro mě i pro ty, kteří by nás chtěli pozvat. Jinak teď v březnu jsem dostala nabídku zpívat na koncertě s Johnem de Jongem a to беру jako šanci umět podpořit jiné hudebníky.

Máš nějaké plány a sny – myslím ty hudební?

Mám hodně velké sny. Toužím po tom, aby byla obnovena touha Boha uctívat a s tím je spojeno hodně věcí. Jako křesťané-hudebníci se musíme naučit spolupracovat, a tak sama za sebe plánuju přátelské setkání hudebníků, kde bychom se mohli učit jedni od druhých a pak spolu např. i chválit Boha. Mým velkým snem jsou velká shromáždění se spoustou hudebníků... festival? Nevím, jak to nazvat, ale sním o takovém shromáždění, kde se něco děje s lidským srdcem. A aby to nebylo jen jednou za rok. Taky teď chystám s Otou Pinknerem nové CD.

Děkuji za rozhovor.

Pozn. vedení TWR-CZ: Děkujeme všem, kteří se rozhodnout finančně podporovat práci Jiřiny Markovové.

Modlíme se

Stalo se už dobrým zvykem, že se spolu navzájem modlíme – vy za nás a my za vás. Každý den v 11 hodin se scházíme, abychom Boha chválili a taky mu předkládali své prosby. Pokud nám napíšete něco konkrétního o sobě, modlíme se i za vás.

Stejně tak potřebujeme vaše modlitby a duchovní podporu. A tak pokud vám leží služba TWR v hlavě a na srdci, modlete se s námi:

- **za dobrý průběh licenčního řízení, aby se nevyskytly komplikace, které by všechno jen zdržovaly**
- **za výběr nových spolupracovníků, abychom měli moudrost k rozpoznání jejich obdarování a možnosti zapojení do této práce**
- **za přípravu nových spolupracovníků, aby byla věcná a praktická a aby přitom nikdo ze zúčastněných neztrácel ze zřetele, že jde o víc, než „jen“ o rozhlasovou práci**
- **za práci na vysílacím schématu, aby bylo „barevné“ a zajímavé pro nevěřící posluchače**
- **za ochotné dárcy, kteří pochopí, že finance jsou nutnou a zároveň rovnocennou součástí práce misie; prostě někdo sedí za mikrofonem, jiný mu to umožní svým darem**
- **za autory jednotlivých pořadů, aby zůstávali věrní Pravdě a přitom měli dostatek tvůrčích nápadů a nebáli se být kreativní ve způsobu sdělení**
- **za tým TWR-CZ, za jednotu a schopnost dobře spolu komunikovat**
- **za spolupráci TWR-CZ a jednotlivých společenství křesťanů po celé republice**

...Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.

Mt 18,19–20

tácků hladově baštili voňavé klobásky. Moc dlouho to netrvalo, přece jenom byla zima, ale zážitek to tedy byl... ✠ 28. února se v budově TWR-CZ sešlo Předsednictvo Rady TWR-CZ. To je celkem 5 lidí, kteří tvoří tzv. „výkonnou část“ Rady. Společně jsme připravovali řádné zasedání

V Bohu není bezpečí

Z Boha jde někdy přímo hrůza! Ale o tom se moc často nemluví. My si spíš chceme zachovat zbožnou iluzi toho, že toužíme po Bohu, že Ho chceme lépe poznat, být Mu bliž a žít s Ním každou chvíli svého života. Jsem věřícím celou řadu let, prakticky od svého dětství, a tak dobře vím, že si nemám co namlouvat. Na jednu stranu chci s Bohem skutečně prožívat co nejužší, nejintimnější spojení, chci se z Něj radovat, chci Mu sloužit a jen pro Něj žít – vždyť je mi tím nejdražším, co v životě mám – ale na druhou stranu také vím, že se Boha bojím, že se bojím Jeho blízkosti, bojím se Jeho nároků na můj život. Chci znát Jeho lásku a péči, chci zakoušet Jeho milost a trpělivost a shovívavost, chci vědět, že nade mnou stále bdí a že mi pomáhá – ale už tak moc netoužím po Jeho výchově, napominání, po Jeho vedení – skutečném vedení – a po Jeho přílišné, až těsné blízkosti. Spíš zpovzdálí, s určitým odstupem.

Když Bůh dal své zákony národu izraelskému skrze Mojžíše, stalo se to za úžasně působivých okolností. Čteme v Bibli, že „*všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál. Řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh ať s námi nemluví, abychom nezemřeli.“* (Ex. 20,18–19). Šla na ně hrůza! Báli se! Boží přítomnost, Boží hlas v této chvíli nebyl zdrojem pocitu bezpečí, nýbrž hrůzy. Raději ať s námi Bůh nemluví. Bude nám stačit prostředník, Mojžíš, to bude jistější, bezpečnější. I my dnes raději slyšíme o Bohu, než abychom slyšeli Boha. Raději posloucháme kazatele nebo kněze, než abychom poslouchali hlas Boží. Jak často, když sbor věřících hledá nového kazatele, hledá toho, kdo k nim bude mluvit namísto Boha. Proč jsme takoví? Proč je to tak? Vysvětlit to není snadné.

Ale je tu myslím ještě něco jiného. V Janově evangeliu čteme, že Pán Ježíš se nesvěřoval lidem s tím, kdo je, protože všechny lidi znal a věděl, co je v člověku (2,23–25). Pán Ježíš – Bůh – nás dokonale zná. On ví, jak často jsme nevšimaví k věcem podstatným, a jak často jsme posedlí věcmi nepodstatnými. On ví, že nás rozzlobí spíše to, že nám ujede vlak, nebo že se na dálnici dostaneme do zácpy, než to, že děti v Africe umírají hladu. On ví, že nás víc vzruší hokejový zápas než vznik nového společenství věřících v nedalekém městě. A protože to všechno o nás ví, Pán Ježíš se nám nesvěřuje. Říká nám však velmi prostě a přímo:

„Následuj mne!“ Následovat Tě? To nevím... Kam? Co z toho budu mít? Budu v pohodě? Mám zajištěn nocleh? Budu mít dobrou pojistku? Co si mám přitom vzít na sebe? Nebude to nebezpečné? Víš, Ježíši, já si to napřed dobře rozmyslím. A asi to jen tak nepůjde. Spíš zůstanu na místě, kde se cítím dobře a v bezpečí, než přijdeš s nějakým jiným návrhem. Ozvi se mi, až budeš mít něco lepšího. *Až to bude bezpečné!* A tak uvízneme někde uprostřed, ani bez Ježíše, ani s Ním, v pohodě svého nevyzrálého a neplodného života, který je zdánlivě bez rizika, bez nebezpečí, ale také bez uspokojení a bez radosti.

Máš pocit, že i ty jsi uvízl nebo uvízla někde uprostřed, v šedi křesťanského života, v kompromisu víry, v nedůslednosti následování Pána Ježíše Krista? Možná máš zaměstnání, které tě nebaví, dostáváš se do vztahů s druhými lidmi, které tě jen vyčerpávají a znásobují tvoji osamělost, možná tě zlobí plno malicherností a nejsi schopen nebo schopna silnějších citů tvář v tvář převratným událostem. Jste netrpěliví, když máte strávit deset minut s dětmi před spaním, jen abyste pak promarnili dvě hodiny před televizí. Vadí vám pomluvy, ale sami pomlouváte. Závídíte, odsuzujete, mstíte se, jste zahořklí a přejídáte se. Čtete romány a časopisy, ale na Bibli čas nemáte. Jste přesvědčeni o tom, že každý druhý má víc peněz než vy, že mají delší a lepší dovolenou, že mají novější model auta, kvalitnější oblečení a méně problémů se zahrádkou a s dětmi. A přitom si možná říkáte – pokud jste věřící – kde že je ta svoboda, kterou vám Ježíš sliboval? Kde je to vnitřní uspokojení, které jste od víry očekávali? Proč je každý spokojený, jen já ne? Anebo to všichni jen tak hrají a všichni jsme na tom stejně špatně? Nelítají vám hlavou podobné myšlenky?

Otakar Vožeh s manželkou Renatou

Kdo je našim Bohem, jaký je náš Bůh? Jestli jste si vytvořili nějaký svůj vlastní koncept Boha, Boha spokojenosti, pohodlí a bezpečí – je mi líto – nejste na správné cestě. Protože živý Bůh, Bůh-Stvořitel, Bůh-Otec Ježíše Krista není Bohem, který poskytuje pohodu a bezpečí. Alespoň nikoli v tomto životě, tady na zemi. Důsledný život s Bohem není bez výzev a bez nebezpečí. Jedná se o to, jestli o takový život s Bohem stojíme.

Nevím, jestli jste si toho někdy všimli, že máme takovou nějakou vrozenou náklonnost k tomu zabíhat v životě do extrémů. Zřídka se nám daří zaujímat vyvážený postoj. Nemluví tu o nějaké „zlaté střední cestě“, o kompromisech. Mám na mysli naši častou neschopnost vidět věci objektivně, nezaujatě, se zdravou strážlivostí.

Ve vztahu k Bohu si často vykládáme Jeho svrchovanost a hněv jako tyranii. A Boží laskavost, shovívavost a milosrdenství si vykládáme tak, že vidíme Boha jako hodného, tak trochu neškodného. Avšak skutečný, živý Bůh, kterého poznáváme z Písem a který se nám zjevil ve svém Synu, Ježíši Kristu, je nám často velmi vzdálený díky duchovní slepotě, do které jsme upadli následkem naší hříšné přirozenosti, a díky oslepující taktice Božího a lidského nepřítele, satana (Jan 1,10–14). Zvykli jsme si na toho našeho „bezpečného, neškodného boha“ natolik, že když za námi přichází skutečný Bůh, nemáme pro něj místo, čas, oči ani uši.

Lidé, kteří pokračují ve vyznamém hříchu, uvažují asi takto: „Já vím, že mi Bůh rozumí. On chápe, že jsem jenom člověk. Přece na mě nebude mít nějaké přehnané nároky.“ Děláme si z Boha shovívavého dědečka, který všechno přehlíží, jako by se nic nestalo. Jenomže živý Bůh není ani neškodný, ani hodný. Bůh je „*oheň stravující*“ (Žid. 12,29). A i když má zájem i o toho nejmenšího vrabečka, Jeho zájem není pouze shovívavý a všepřehlížející. Boží zájem o nás nespočívá v tom, že nám zajistí parkovací místo přímo před domem, nebo v tom, že dostaneme zaručeně tu nejvýhodnější cenu televize, kterou si kupujeme. Boží zájem o nás spočívá především v tom, že nás chce mít svaté. A v takových případech, kdy naše srdce nejsou připravena na Boží jednání v našem životě, Bůh s námi musí jednat jak laskavě, tak přísně. To je první zásada výchovného procesu.

Historikové nám vysvětlují, že mariánský kult vznikl v katolické církvi proto, že Boží portrét vymalovaný kněžími byl tak temný a tak tyranský, že obyčejní věřící potřebovali někoho nebo něco jiného – laskavou milující matku, která všemu rozumí, za jejíž zástěru se můžeme schovat, když nás hledá přísný Bůh, a která se za nás vždycky u Boha přimluví. Mám zato, že v protestantismu jsme si nahradili Marii pojmem neškodného boha, u kterého jsme vždycky v bezpečí. Skutečnost je taková, že živý, skutečný Bůh, není ani tyranem, ani neškodným dědečkem. Bůh, který v nás hledá svatost, je Bohem milujícím a velmi náročným zároveň. Je Bohem, který je dokonale spravedlivý, který nenávidí hřích a který nás miluje tak, že za nás ve svém Synu Ježíši Kristu nese trest kříže. Je Bohem dobrým, svatým, dokonalým.

Jediný Bůh, kterého se bojíme, ale ze kterého nemáme strach, má moc udělat z nás nové, svaté lidi.

Jonášův příběh je pro nás utvrzením určitého podezření, které chováme vůči Bohu. *Bůh na mně vždycky chce to, co chci nejméně udělat, vždycky mě posílá tam, kam jít nechci, vždycky chce, abych se přiblížil lidem, které přímo nesnáším, možná i nenávidím.* A pak se máme divit, že Jonáš před takovým Bohem utíká? A kdo se má divit nám, že i my jednáme podobně? Co to je za Boha? „*No víte,*“ říká Jonáš, „*je to Bůh, který vás chce poslat do Ninive. A jestli Mu budete zkoušet zdrhnout, pošle na vás všelijaké bouřky a nestvůry.*“ Je to tak?

Četl jsem o velmi dobře známém korejském kazateli, který se jmenuje Paul Jonggi Čo. Jonggi Čo je kazatelem dodnes největšího sboru – společenství věřících lidí – na světě. Před několika lety, kdy se jeho služby začínala dostávat za hranice Koreje, měl Jonggi Čo takový malý rozhovor s Bohem. Řekl Bohu asi toto: „Půjdu kázat evangelium všude, kam mě pošleš, do celého světa – s výjimkou Japonska.“ Jonggi Čo nenáviděl Japonce z hloubi srdce kvůli tomu, co provedli v dějinách Korejcům a osobně členům jeho vlastní rodiny. Pro Jonggi Čo bylo Japonsko jonášovským Ninive. Uběhla určitá doba, během které prožíval Jonggi Čo úžasné vnitřní zápasy. Bůh za ním totiž posílal lidi, kteří ho znovu a znovu prosili, aby jel posloužit evangeliem do Japonska. Znovu a znovu tvrdosjinně odmítal. Až jednou přišlo pozvání takového druhu, že Jonggi Čo nemohl říci ne. Rozhodl se tedy, že do Japonska pojede a jel. Jel s velkou hořkostí a s mnoha otazníky v srdci. Jeho první shromáždění byla služba japonským kazatelům, kterých se sešel celý tisíc. Tisíc nepřátel před očima, před kazatelnou! Když se Jonggi Čo postavil, aby promluvil, vyletěla mu z úst tato první slova: „Nenávidím vás, nenávidím vás, nenávidím vás!“ A pak se na kazatelně rozplakal. Dlouhou chvíli bylo v místnosti hrobové ticho. A pak jeden japonský kazatel, a za ním druhý, a nakonec všech tisíc kazatelů – všichni povstali jeden za druhým, šli pod kazatelnu, klekali na kolena a osobně prosili Jonggi Čo o odpuštění za to, co jejich národ udělal Korejcům a rodině Jonggi Čo! V té chvíli Bůh proměnil srdce tohoto kazatele tak, že začal z kazatelně opakovat: „Miluji vás, miluji vás, miluji vás.“

Někdy nás Bůh volá k tomu, do čeho se nám chce nejméně, aby nám odhalil naše vlastní srdce. Aby nám ukázal, co skutečně v našem srdci je. Zemřel snad Kristus pouze za tebe? Nebo za mne? Má Boží odpuštění nějaké hranice? Jak daleko sahá evangelium milosti, pokoje a smíření? Může Korejec milovat Japonce? Může Žid milovat Palestince? Může Čech milovat Róma?

Ano, Bůh je na nás příliš tvrdý, a Bůh je na naše nepřátele příliš měkký. „*Podvolujte se Jeho výchově,*“ připomíná nám pisatel epístoly Židům, „*Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Byl by to vůbec syn, kdyby ho otec nevychoval!* Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli.“ (12,7–11) Bůh připravuje bohatou hostinu dobře vykrmeného telete marnotratným synům, kteří se k Němu vrací, zatímco těm hodným nedá ani kozu.

Živý, pravý Bůh je absolutně svrchovaný, prostě si dělá, co chce. Je tím pro nás velmi nebezpečný. My však také v hloubi srdce víme, že je neskonale dobrý!

Vybrané ukázky z nového seriálu Otakara Vožeha.

Seriál je vysílán v rámci rubriky KOMPAS – v pátek odpoledne v 18 hodin. První díl seriálu byl odvysílán 11. března. Nezapomeňte poslouchat.

Trans World Radio v České televizi

První reportáž o TWR v naší zemi točila Česká televize v roce 1990. Tehdy tam s tehdejšími spolupracovníky na českém vysílání vystupoval zpěvák Luboš Hlavsa.

Luboš dnes na jeden ze svých nejhorších životních zážitků vzpomíná sice s úsměvem, ale tehdy prý měl propocené i ponožky. Dnes se usmívá o hodně víc, protože třetí reportáž o naší práci bude pro Českou televizi natáčet právě on. Nebude vystupovat, určitě nebude mít takovou trému, ale celému natáčení bude velet, protože vlastní pro tuto práci zavedenou firmu. Jen doufáme, že nepropotí zase všechna trika – tentokrát pro naši neschopnost spolupracovat při natáčení. Přece jen nejsme zvyklí na kamery.

Česká televize bude reportáž o TWR-CZ vysílat na ČT 1 v neděli 1. května v rámci pořadu Cesty víry. (Tento pořad byl dosud zařazen po Křesťanském magazínu – přibližně ve 14.15 h, ale protože se uvažuje o vzájemném přehození, je docela možné, že 1. května budou Cesty víry o něco dříve.) Pro přesnější určení času sledujte program ČT. Pokud by došlo ke změně vysílacího plánu, omlouváme se, ale dnes (15. března) máme k dispozici tyto informace a také můžeme prozradit, že natočena není ještě ani minuta. ☺ Necháme se všichni překvapit.